

P. Tilmann Beller

**„Küldd el nekünk
Üdvözítőnk Lelkét, az erő Lelkét”**

*Kilenc hét imádságban
Kentenich atyával a Szentlélekért*

Családkadémia
Óbudavár, 1998

A mű eredeti címe:
Send uns des Heilands Geist der Kraft
Neun Wochen mit Pater Josef Kentenich
Sekretariat P. J. Kentenich, Vallendar, 1997

Fordították:
Főnyei Andrea
Harsányi Éva
Varga Károly és Erika

Lektorálták:
Csermák Kálmán és Alice
Sallay Tamás és Karikó Éva

Kiadja a Családakadémia – Óbudavár Egyesület
8272 Óbudavár, F1 u. 14. Tel./fax: 87/479-008
Felelős kiadó az Egyesület elnöke
Nyomdai előkészítő: Palásthy Imre
Nyomás: VE-Grafo nyomda, Veszprém
Felelős vezető: Kövi Kolos

Tartalomjegyzék

Ajánlás	5
Bevezetés	7
1. hőt: Hiszem, hogy meghívtál	11
2. hőt: Amim van, neked adom, és ez valóban sikerül	20
3. hőt: Egyedi és megismételhetetlen vagyok	28
4. hőt: Otthon számodra, szívedre és sokak szívére, és a Szűzanya náunk lakik	35
5. hőt: A gyakorlati gondviselésbe vetett hit: te vezetsz engem	45
6. hőt: A teljesség lelke: egészen a tied vagyok	56
7. hőt: Az apostolság lelke: beszélj és ne hallgass!	66
8. hőt: A vértanúk lelke: a kockázattal teli apostolkodás	73
9. hőt: A gyermekség lelke, a gyermekség útja	79

Pater Josef Kantenich
a nemzetközi Schönstatt-mozgalom alapítója
1885–1968

AJ` NL` S

A Szentlőlek-kilenced, amit az Olvasó a kezében tart, kettős gyümölcsöt teremhet életünkben. Egyrészt bevezet bennünket a Szentháromság szemléinek belső titkába, másrészt segít abban, hogy a Szeretet Lelkének ösztönzésére töljünk önmagunkon, önzőnkön, s családi, emberi kapcsolatainkban valamit visszatükrözhesünk az adás és elfogadás végtelen harmóniájából, amely az Atya, a Fiú és a Szentlőlek egymáshoz fordulásának jellemzője.

Ahogy az egyes fejezetek is jelzik: örülni tudunk a körülöttünk élő emberek sokféleségének és örömmel el tudjuk fogadni önmagunkat is. Otthonunk s mi magunk is a Szentlőlek hajléka lehetünk, ahol érezheti az Ő jelenléte. Lesz bármikorunk tanácsot tenni a megölt igazságokról az emberek előtt, ha örömmel fogadják, de akkor is, ha kigányolnak, lenéznek, mellőznek tőle. A Szentlőlek-kilenced különösen nagy értéke, hogy a Szűzanya életén keresztül is közelebb hozza a Szentlőlek működését. Emellett megismerkedhetünk a Schönstatt-mozgalom alapítójának, Kantenich atyjának az életpéldájával is.

Nagy lehetőségek ez a kilenced a házaspároknak és a családoknak, hogy közösen forduljanak Istenhez a nap folyamán, és hogy ezáltal is növekedjen a házasság szentségében megölt szeretetük, hogy otthonuk egyre inkább szentüllyő, családgyehéz formáldjék.

Egyházunk és nemzetünk nagy jubileumi évére
köszülve igen nagy örömmel ajánlom ezt a kilencedet
nemcsak a Schönstatt-családoknak, hanem minden
keresztény családnak.

Budapest, 1998.

Magyarok Nagyasszonya ünnepén

+ Bíró László
családreferens püspök

BEVEZETÉS

Pünkösöd után máskor voltak az apostolok. Bárak voltak. Megtalálták a helyes szavakat. Megértették őket. És erőt volt bennük. Kivonultak, hogy Jézus Krisztus örömhírét továbbadják. És először voltak, hogy fellépjenek a hatalmasok ellen állásukkal szemben. „Nem hallgathatunk arról, amit láttunk és hallottunk” (ApCsel 4,20). Vagyis köszek voltak akárcsak a vortanosesgra is.

Milyen erőt volt az, ami leszálta a gyöngye embe-
rekre? Milyen világosság volt az, amely gondolatai-
kat megvilágította és beszédüket formálta? Ez a
Szentlélek volt, akit Jézus megígért nekik. Visszavo-
nultak az utolsó vacsora termébe és ott egyszerűen
váltak, imádkoztak örte Máriával együtt.

De nem ők voltak az egyetlenek, akikre a Szent-
lélek kiíradt. Az apostolok továbbadták azt. A korai
Egyházban sok adomány volt a Léleknek. Ezek
hajtóerők voltak az emberi szívekben, hajtóerők Is-
tenhez. Ez köpessé tette őket arra, hogy más embe-
reknek jót tegyenek, gyógyítsák őket, jó tanácsot
adjanak nekik, köpessé, hogy értelmezzék az Egyház
szóit az idők jeleit, vagy csak egyszerűen tanítsa-
nak. Ez az isteni és emberi igazságok megismerése
volt és a hit ajándéka, mely azokat, akik ezt birtokol-
ták, köpessé tette, hogy mindent az isteni világosság
fényében lássanak. Ez az adományok sokfőlesége
volt. Csak néhányat nevezünk meg közülük. Voltak
a Léleknek adományai, melyekből a korai Egyház
táplálkozott. Ez még ma is örvényes.

A Szentlőlek működése sokféle. Több, mint az Átalunk ismert hőt adomány. Sok adományt ismerjük a Lőleknek, melyekről Pál apostol írt. A János evangéliumban mondja Jézus: „Aki szomjazik, jöj-jön hozzám és igyó! Aki hisz bennem, annak szívó-ból — az írás szava szerint — őli víz forrásai fakadnak. Ezt a Lőlekről mondta, amelyben a benne hívóknak kellett részesülniük.” (Jn 7,37-39)

A későbbi századokban, tehát a közöpkor körül, amikor az Állam és az Egyház szorosán kapcsolódott egymáshoz, amikor a nyugat kultúra a kereszténység formáta, már nem beszéltek olyan sokat a Lőlek adományairól. Az adományokat egyszerűen beépítették az Állam és az Egyház életformájába. Egyszerűen kereszténykőnt őltek.

Ma máskőnt van. A keresztény nyugat bécset vett tőlünk. Korfordulón őlünk. Az elmőlt kultúra egyre inkább összeomlik. Közölünk aligha fogja megőlni valaki, hogy egy őj keresztény kultúra felőpőljön. Szüntelenül változásokkal kell szemőlnünk. Minden mozgásban van. Egy ilyen helyzetben nem elegendő arra hivatkozni, amit tanultunk. Ami tegnap igen volt, ma már nem elfogadott, vagy egyszerűen rossz lehet. Csak egy példát említve: Egy szorosán összetartó keresztény őrtőkrendben az volt a jó keresztény, aki alkalmazkodott, aki engedelmes volt, hűséges volt, hűségesen tette kötelessőgőt.

Egy olyan környezetben, mely, mint manapság, nem keresztény töbő, amelyben a házasságról, a családról vallott keresztény felfogás egy a sok közül, amelyben a keresztény hivatástudat egy a sok közül,

ahol az egymással való érintkezés pillanatok mibe, szükség van egy új típusú keresztényre, aki mindig új és helyes döntéseket képes hozni, akit betölt a Szentlélek, aki szabad és önálló, akinek megvan a képessége, hogy örvönnyesüljön környezetével szemben, aki tud szeretni ott is, ahol nem értik meg.

A jövő kereszténye olyan ember, akit betölt és vezet a Szentlélek, vagy nem keresztény többé.

Számolhatunk azzal, hogy Isten Lelke az Egyház és korunk emberi társadalmának felépítéséhez elköszíti az آدمányok sokféleségét. A következő elmélkedésekben Kentenich atya vezetésére bízzuk magunkat és kérjük t, könyörögje ki nekünk azokat az آدمányokat, melyek segítenek bennünket, hogy Isten tervét megvalósítsuk életünkben. Minden héten a Szentlélek egy különös آدمányról lesz szó, melyet Kentenich atyánál megfigyelünk, majd leírjuk hatékonyságát számunkra.

Kentenich atya többször kifejezésre juttatta, hogy a Szűzanya a tulajdonképpeni jel, aki nekünk a Szentlélekről hírt ad. Bizonyára mindannyian ismerjük a galambot, mint a Szentlélek jelképét. Ez a jelkép megtartja örvényességét, hiszen a Szentírás közel visz hozzábennünket. De a Szűzanya egyesíti magában a galamb kinyilatkoztató erejét és gazdagítja azt. Ezért nézünk kilencedünk minden héten a Szűzanyára.

Végül érdemes kidolgozni a pszichológiai kiindulópontokat, melyek a Lélek minden آدمányánál el fordulnak bennünk. Itt egyszerben az a kérdés, mit kell kérnünk? Hol vannak a mi határaink és gyenge-

ségeink, melyeket a Lelkekre akarunk bízni? Hogy
nőz ki a Szentlelek utáni vágyódásunk?

Minden heti egységnek van egy saját tömája is.
Ezt a hőt kezdetben találjuk. A szöveg elején és végén
egy imaajánlat található. Ezeket az imákat imádkoz-
hatjuk a kilenced idején és lelkben magunkévá te-
hetjük, mint reggeli és esti imát használhatjuk.

1. hØt

HISZEM, HOGY MEGHÍVTÁL

Reggeli ima

Mennyei Atyánk! Ma emberekkel fogok találkozni. Emberekkel fogok együtt Ølni. NØmelyik emberrel szorosán együtt Ølek. HÆzastársamra Øs gyerekeim közül egyikre vagy mÆsikra gondolok. Munkatársamra gondolok; olyan emberre gondolok, aki terhemre van.

Nem csak Øn lÆtom ezeket az embereket, hanem Te is lÆtod 1ket. Te gondoltad ki 1ket. És vezeted 1ket. Nem csak nagy teljesítmØnyeik Åtal vezeted 1ket. GyengesØgeik Åtal is vezeted 1ket. Vezeted a mÆsik embert azok Åtal a gyengesØgei Åtal is, melyek engem zavarnak. LÆlak TØged, isteni hatalmat Øs a mÆsik irÆnti gondoskodó szeretetedet.

De mØg többri l van itt szó. Te kivÆasztottad azt a mÆsik embert. Az az ember, akivel ma találkozom, akivel együtt Ølek, sokat jelent neked. Te meghívtad 1t. Feladata van. Helye van terveidben, mint ahogy nekem is helyem van terveidben.

Küldd el nekem Szentlelkedet! Küldd el Lelkedet, hogy meglÆssam a mÆsikban a Te fØnyedet! Hogy megØrezzem, Te kivÆasztottad 1t, hogy 1 fontos szÆmodra. Engedd, hogy a környezetemben Øli embereket a Te terved fØnyØben lÆssam! És ha jónak lÆtod, engedd, hogy kicsit megØrtsem, mire hívtad meg a mÆsikat. Engedd, hogy felismerjem, mire te-

remtetted 1 t. És ajándozz nekem egy keveset abból az örömből, melyet Te benne lelsz. Amen.

Kentenich atya életéből

Kentenich atya 1912 vége felő lett spirituális (lelkivezető) közösségnek diákokonban. Már kezdetben meghirdette programját: szilárd, szabad, pápi jellemű akarjuk magunkat nevelni. Ez Mária oltalma alatt valósuljon meg. Egy szervezetet teremtünk egymással, melyben közösen törekszünk a szabad, erős ember felé.

Másfél évvel később Kentenich atya a fiókkal egy Mária-kongregációt alapított. Mivel szabad embereket szeretett volna nevelni, gondoskodott róla, hogy a fiatalok a kongregációban maguk tevékenykedhessenek. A fiatalok kezében volt a vezetés akkor is, ha egy pap is volt a város felelőse.

A fiatalok gyűléseket tartottak és kölcsönösen segítettek egymást az önnevelésben. Beszélgetéseket folytattak egymással például arról, mit lehetne májusban a Szűzanyának ajándozni, vagy hogyan lehetne a mindennapi életet kihasználni, hogy a közösség szebben alakuljon. Az egész alkotásban, melyet Kentenich atya alapított, az ifjúsági vezetők kulcsszerepet játszottak. Kentenich atya nem indított el semmit, amit nem ezek az ifjúsági vezetők hordoztak. Ilyen volt a közösség, amit megteremtett. És ezeket a vezetők Kentenich atya a Szűzanyától kérte. Egyszerben hitte, hogy egy fiatal, aki közösségben vezetői feladatot látott el, isteni hivatás hordozója. Ugyanakkor így szólt a Szűzanyához:

Fordulj oda ehhez vagy ahhoz a fiatalhoz. Kérd neki az isteni hívást, hogy a közösségben vezető legyen. És aztán egy is tekintette 1 ket, mint fiatal embereket, akiket Isten hívott meg egy feladatra. Így látta 1 ket, hogy feladatukat a Szentlélekkel hordozva, isteni erővel vezetőre válnak.

Élete folyamán Kantenich atya számos közösséget alapított: a Mária Nővérek közösségét, a Schönstatt Lányok Közösségét, két közösséget a Schönstatt Anyáknak, a Schönstatt Asszonyok Intézetét, a Nők Szövetségét, a Nők Ligáját, a Mária Testvéreket, a Főfiszövetségét, a Főfimozgalmat, négy különféle papi mozgalmat, három különböző családi közösséget, a Betegek és a Fiatal Főfiak Közösségét. Közösségek sokféleségeit, amelyek mindegyike isteni hívást hordozott. És kezdetben ott állt az alapító hite: Isten egy eredeti meghívást adott. Isten rajtatok keresztül egy egészben konkrét, eredeti feladatot szeretne megvalósítani az Egyházban és a világban. És ezek a meghívások Kantenich atya nagy mérvben igazán sokoldalúak voltak. A Schönstatt Atyák közösségéből egy pap, vagy a Mária Testvérek közösségéből egy mérnök külsőleg nézve egész más tevékenységet folytat. De egy közös bennük: isteni hívást követnek. Isten választotta ki 1 ket.

A Szentlélek adománya: hit a másik ember hivatásában

A közösségben, melyet Szent Péter Korintusban alapított, zűrzavar volt. És ez a zűrzavar éppen a

Szentlelek adományai által keletkezett. Sokféle adomány volt a közösségben. Ott volt a nyelveken beszélni adománya. Ez a gyengéd szeretet beszéde. Emberi területen is van hasonló. Ha egy fiatal ember a kedvesét szereti, nagyon könnyen el fordulhat, hogy gyengédségben értelmetlen dolgokat mond. Ez a beszéd akkor nem üzenet közlése, hanem hang, a szeretet hordozója. Így van ez a nyelveken beszélésnél is. Itt a hang és a beszéd csak a szeretet hordozója.

Van más lelki adomány is. A prófétai adománya: az az adomány, mely megmondja a közösségnek, hogy mit akar Isten itt és most, mi fontos a számára. Az ismeret szava: Isten terveinek és az isteni igazságoknak világos látsza. A gyógyítás adománya: az a képesség, hogy egy embernek, aki beteg volt gyógyulást vagy enyhülést szerezzen. A jó tanács adománya, a lelkek megkülönböztetésének adománya, és még sok más. És ott ezek a lelekhordozók vitában voltak egymással.

Ebbe a zárvatarba vitte be Szent Pál Krisztus misztikus testének nagy körét. Mindnyájan Krisztus teste vagyunk. Ennek a testnek különböző tagjai vannak. Minden tagnak más szerepe van. De minden tag — kör — fedezze fel, hogy más tagok is vannak, melyeknek más szerepük van: „Nem mondhatja a szem a köznek: nincs ráid szükségem” (1Kor 12,21). Az Egyház mint közösség, az Egyház mint misztikus test csak akkor tud élni, ha egyik a másiknak azt mondja: hiszek a te eredeti hivatásodban. Ha nem is értelek meg, hiszem, hogy Isten tőged is

meghívott. A mŕsok meghívŕsŕban való hit nemcsak egy szociŕlis erŕny, amit egy ember sajŕtjŕnak tud mondani, hanem voltakŕppen a keresztŕnyek együtt-ŕlŕsŕnek alapja is.

Amit Kentenich atyŕnŕ megfigyeltünk — 1 hitt vezetőinek hivatŕsŕban —, az a mai Egyhŕzban, mely olyan sokfŕle ŕs sokrŕtŕ, egy felismerŕsi folyamattŕvŕlik. Mi, mint keresztŕnyek, mindenki a maga módjŕn, egy eredeti hivatŕs hordozói vagyunk. A mŕsik mŕs, de meg van hívva, Isten kivŕasztotta. Œs ŕletünk kis hŕtkŕznapi aprŕsŕgaiban is ŕlni kell bennünk annak a hitnek, hogy a mŕsiknak is van ŕrtelmes feladata. Az ŕruhŕz pŕnztŕrŕnŕ a hŕlgynek ŕppen az a hivatŕsa, hogy a pŕnztŕrt szolgálja. A tanŕrnek a hivatŕsa, hogy tanítsa diŕkjait. A hŕziasszony ŕs anya gondoskodik az otthon jó lŕgkŕrŕrl. A feladat mögŕtt, amit egy ember vŕgez, a Mennyei Atya akarata ŕll. ~gy lŕtjuk 1 t, a mŕsikat, a barŕtot, a hŕzastŕrsat, gyermekeinket.

Mŕria és a Szentlélek mŕködése

Mŕria a kŕnai mennyegzŕn gondjŕt viselte a nŕsznŕpnek, akik együtt ŕnnepelŕk az eskŕv1 t. Œs lŕtta a feladatŕt, hogy most mindenkinek egy szŕp ŕnnepet szerezzen. A nagysŕg a kicsiben rejti zik. Fontos volt Mŕriŕnak, hogy az ifjŕ pŕr ŕnnepe sikerŕljŕn. Œ akarta ezt. Egyszerben beleŕrezte magŕt ezeknek az embereknek az ŕletŕbe. Nem csak az ŕnnepre gondolt, hogy együtt ŕnnepeljen 1, a nŕzŕreti Mŕria, hanem beleŕlte magŕt az ifjŕ pŕr helyzetŕbe, akik ŕnnepelni akartak a többiekkel. Œk ketten

természetesen kicsit izgatottak voltak. Természetesen mindennek sikerülnie kellett, természetesen... És akkor elfogyott a bor. Mária érezte, rossz, hogy nincsen több bor. Odament Józshoz és azt mondta: nincs több boruk.

Ezen az eseten gondolkodva megszoktuk, hogy e csodát a Szűzanya hite mintegy elcsalta Józshól. Most gondoljunk valami másra. A Lőlekre gondoljunk, aki az ember nemes akaratát belülről hordozza. Mária gondolkodik, aki az ifjú párt nemes szándokait bensejében hordozta és észlelte az akadályt. Észlelte az akadályt: nem volt több boruk. És ezért. Mintha ezt mondta volna az ifjú párt: Az most a ti feladatok, hogy szűp ünnepet tartsatok. Én részt veszek ebben, gondoskodni akarok arról, hogy sikerüljön.

Égy hat a Szentlőlek: bensőnkben indul ki, szívünket lelkesíti, a lelkesedést megőrzi és mindent elhat. A Lőlek megőrzi, hol van törekvés és azt beteljesülésre vezet. A Szűzanya megérezte ezt. Ő a jelzője a Szentlőleknek. Közébb az Egyház sok nagyja Mária bízta eredeti hivatással. Égy volt ez, amikor Loyolai Szent Ignác útját elkezdte. Azzal kezdte, hogy egy őjszakán a lovagi díszrőget tartott a Szűzanya köze eltt. A Szűzanya közelsége és az ő nagy hivatása összetartozott. Itt tudjuk talán saját hivatásunk történetét is felidőzni és megállapítani, hogy a Szűzanyához való közelségünk közelebb hoz minket saját hivatásunkhoz. Ez az ő útja. Beleli magát a hozzáforduló helyzetbe, felfedezi benne az isteni szándokot, az isteni hajtóerőt és segíti őt. A Szentlőlek is így működik.

Vágyódásunk

Aki a Szentlelket kőr, nem elı adást tart, hanem kőr. Nözzük egyszerben, hogy van-e okunk kőrni. Van-e okunk kőrni a Lølek adományát, amit így nevezhetünk: „az isteni meghívásban való hit”. Van. Amiørt pedig a Szentløleknek ezt az adományát kørjük, annak oka a „te”, a másik ember feletti homály.

Termøszetesen szeretjük az embereket. Termøszetesen szeretünk minden embert, øgy, ahogy egy keresztønyhez illik. De vannak különbsøgek. Egyes embereknøl ez nem esik nehezünkre. Ha nømely embert lelkileg megørintünk, ez spontán örømet okoz nekünk. Örülünk az ørtelemnek, amely mások øletøben van. De vannak emberek, akik homályosak számunkra. Nøha olyan emberek is ilyenek, akiket szeretünk. Egyszerben nem ørtjük ı ket. Ez fájdalomt okoz. Itt nem a rokonszenvrı l vagy ellenszenvrı l van szó. Itt a megørtøsrı l vagy meg nem ørtøsrı l van szó. Ha valaki megørt valakit, a rokonszenv nem probløma. Ha valaki nem ørt meg valakit, a rokonszenv ennek ellenøre lehetsøges, de megmarad a „te” fölötti homály.

A mi vágyódásunk tehát: odafordulunk a Jóistenhez øs kørjük a Szentlelket, øs a Szentlølek köpessø tesz, hogy tisztelettel øs tapintatosan, világosabban láthassunk másokat belülrı l. A Szentlølek isteni fønnyt ajándokoz nekünk, øs ha a másikat isteni fønnyben látjuk, akkor ı belülrı l sugárzik. Ez a fønny beszøl az ı hivatásáról, ølete ørtelmøsrı l, sajátosságának ørtelmøsrı l.

E főnynek, a Lőlek adományának, van egy egész egyszerű jele: örülünk a másiknak. Ha őrezzük ezt a spontán örömet, akkor újra és újra örömet okoz bűmi, amit a másik mond, tesz, tervez vagy akár elmulaszt.

Tehát a Lőleknek arról az adományról van szó, amelyet „az isteni meghívásban való hit”-nek nevezzünk. Szabad körnünk a Lőleknek ezt az adományt, mert könnyebb teszi a szeretetet. És szeretetre vagyunk hívatra.

Amikor Szent Pál azért küzd, hogy korintusi közössége Krisztus misztikus testének köpöt elfogadjon, amikor azért küzd, hogy egymás hivatásait barátságosan elfogadják, nagy gondolatkörbe illeszti be a szeretetről szóló jól ismert himnuszát. A szeretet mindent elhisz, ezt írja. Mindent elhisz, mindent elvisel, mindent eltűr. És ez könnyebb, ha lelkünkben érezhetjük, hogy a másik embert is az Isten hívja, és ő is Isten meghívását követi.

Sok ember úgy tapasztalta meg ezt az adományt, hogy kapcsolatba került Kentenich atyával. Éreztük, hogy ő hisz bennünk. Ez a lelki adomány felbresztette a saját magunkban való hitet, hogy nekünk is van isteni hivatásunk. Jó volt vele találkozni.

Esti ima

Szentlőlek, magasságbeli Lőlek! Te leszáltál Józusra a Jordánban való keresztségkor és ő megkezdhetted nyilvános működését. Te kinyilatkoztattad magad az apostoloknak és ők egy nagy hivatás hordozói voltak. Te az Egyház sok szentjének kinyilat-

koztattad magad és a kőnyű vátak környezetük számára. Kentenich atya mélyen is látunk Tőged. Az a közbenjárásra add nekünk a kegyelmet, hogy mondhassuk másoknak: hiszem, hogy Isten meghívott tőged! Add nekünk a fénnyt, hogy másokban szent Istenünk mélyen meglássuk! Add a fénnyt, hogy mások szívükben rezdülésben Isten tervét fedezzük föl, mely akár gyengeségeken, hibákon, sőt bűnökön keresztül is megvalósulhat!

Sok emberrel találkozunk ma. Mondhatjuk nekik, vagy talán egyiküknek, aki különösen megragadott minket, nyugodtan és egyszerben: hiszem, hogy Isten meghívott tőged. Add meg ezt nekünk Szentlelke! Jöjj, Te magasságbeli fény! Amen.

Ima Kentenich atya boldoggá avatásáért

Örök, Szentháromságos Isten! Schönstatt alapítója az irántad és Egyházad iránti szeretetből törekedett mindig a Te akaratodat teljesíteni és az embereket számára megnyerni. Add meg neki Mária, Schönstatt Háromszor Csodálatos Anyja és Királynője által, amit számára kér, és ajándokozd neki mielőbb az oltár dicsőségét, hogy még édesebben fejtsse ki továbbra is hatását érted és a Te földi országodért. Amen.

2. hØt

AMIM VAN, NEKED ADOM, ÉS EZ VALÓBAN SIKERÜL IS

Reggeli ima

Mennyei Atyám! Van szám, tudok beszØlni. NØha megØrtenek Øs ez jól esik. MÆskor pedig, amikor szívesen megosztanám valakivel, ami a szívemet nyomja, felmerül bennem a kØtely, vajon megØrtenek-e. IdinkØnt valódi megØrtØsre talÁlok, Øs ez olyan, mint egy csoda. Ott, ahol egØsz valómmal küzdök, el fordul, hogy hatÁstalan marad, de mÆshol valamit csak futólag jegyzek meg, Øs szavaim mØgis cØlba Ørnek. A velem beszØlØ megØrt engem, szÁndØkomat magÁnak Ørzi.

Ha szavaimat Lelked kísØri, cØlba talÁnak. Ha a LØlek irÁnyítja a velem beszØlØ szívØt, akkor megØrt engem. Akkor a LØlekben beszØlek. KØrlek, add nekem ma a Lelket. Add Atyám, hogy a LØlek Átal szóljak, Øs így mÆsok is megØrtsenek. KØrem TØled ma a Lelket, hogy azt a szØt mondjam, melyet a mÆsik megØrt; a Lelket, aki Átal a szó a mÆsiknÁ cØlba talÁ. KØrem a Lelket, aki kØpessØ teszi a velem beszØlØ tÁlØt arra, hogy szavaimat sajÁtjának Ørezze. KØrlek, küldd el Lelkedet a hØtkØznapi dolgaimba, a tÁrsas kapcsolatomba, a munkatÁrsaimmal Øs a barÁtaimmal való viszonyomba. Különösen kØrlek, hogy küldd el Lelkedet azokba a kapcsolataimba, ahol nehezemre esik a beszélgetØs. ` raszd ki Lelkedet

azokra a területekre is, ahol apostolként tevékenykedem. Add, hogy valóban a Lelkek tolmácsolja másoknak a szavaimat.

Kentenich atya életéből

A fiatal spirituális, Kentenich atya egy napon megkérte tanítványait, hogy írják le mindazt, ami elıadásai során megörintette őket. A fiúk hozzátették a munkájukhoz. Kentenich atya a fogalmazások olvasása közben nem bírta elfojtani mosolyát. Az elmondottakból sok dolgot megörítették. Némely gondolat viszont a fiatal írók fantáziájának szüleménye volt, más részletek pedig el sem hangzottak. Engling József írása azonban kivételt képezett. Ezen a szövegen örzıdött, hogy ő a hallottakat nem csak felfogta, hanem öltre is vátotta. Engling József zseniális munkájának bizonyult.

Kentenich atya megtapasztalhatta, hogy van valaki, aki mindent megörített. Életében kösıbb is gyakran ismétlıdött ez a megtapasztalás. Sokan látogatták elıadásait, kurzusait és a vele való találkozás öletüknek új irányt szabott. Megpróbálták átültetni a hıtköznapi öletbe mindazt, amit Kentenich atya tanított nekik. Ami belıle „kifradt”, azt mások felfogták és öltre vátották. Természetesen a felfogásban adódtak különbségek, mint ahogyan ez korábban a fiúknál is volt. De a folyamat nem szakadt meg haláláig. Hallgatói szemszögébıl így festett: Valami „megörített” és ez az „örintés” jó örzést vátott ki. Az ember örtelmet talált a saját öletében, felfedezte Isten mıködését az események, történetek hátterében. El-

vezette a hallgatót a Szószaryával kötött szövetségre és megtanította arra, hogyan kell a hűtköznapokat napról napra szeretetben megélni és hogy tudja a keresztet és a szenvedést Krisztusban az Atyának ajánlkozni. Ezen a héten a Szentléleknek éppen ezt az adományát kérjük: tudjuk közvetíteni, amit mondani akarunk. A hatás, amit Kentenich atya szavai és tevékenysége kiváltott, mutatja, hogy vannak megértésszerű különbségek, és hogy a Lélek valóban ott jár, ahol akar. Előfordult, hogy Kentenich atya egy fontos üzenetet mégsem tudott jól „tolmácsolni”, habár is megtett minden tőle telhető. Ezekben Isten arra tanította, hogy az igazi „hatás” a Lélek műve, nem pedig a zseniális ember teljesítménye. A Lélek ott jár, ahol akar. De milyen jó, ha jár.

A Szentlélek adománya:

továbbadni mindazt, ami bennünket gazdagít

Péter és János felmentek a templomba imádkozni. Ott volt egy születésű fogva börtön ember. Naponta odatették a templom bejáratához, hogy ott kolduljon. Pétertől is alázatosan kért, erre is így válaszolt: „Ezüstöm, aranyam nincs, de amim van, azt neked adom: A nézetreti Jézus nevében kelj fel és járj.” (ApCsel 3,6)

Amit Péter mondott, eljutott a másik emberhez és hatott. Csoda történt. A börtön járni tudott. Itáliában nem kockéztatunk ilyen nagy szavakat, de a kimondott szó változást idézhet elő a másikban. Talán nem tudja újra mozgatni börtönült tagjait, de a lelkében valami új születik. Ez az, ami szavunkra

történik. Minden szóval adhatunk valamit, ami a m^hsikat gazdagítja és pozitív irányba változtathatja. Ez örvényes minden h^htköznapra közlésre és még inkább a komoly beszélgetésekre. Van egy adom^hnya a Szentléleknek, melyet a következő szavakkal lehet leírni: amim van, azt neked adom, és ez sikerül.

Ez az adom^hny különösen akkor hatásos, ha abból adunk tovább, ami minket gazdagít. Péter hitte, hogy J^hzus ugyanaz és ugyanegy cselekszik tegnap, ma és mindörökké. Ebből a hitből beszéltek és szavai hatottak. Ha egy embernek azt mondjuk: „Isten kezében tartja az életet”, és magunk is elhiszük, hogy Ő a mi életünket is kezében tartja, akkor a Lélek megeleveníti a szavainkat és a m^hsikban hitet öbrészt. Ha örülünk, örömmel m^hsokat is „megfer^hti zhetünk”. Ha bátrak vagyunk és bizakodunk, akkor ezt m^hsoknak is át tudjuk adni. Az ad^hs folyamata azonban sajátos. Nem elegendő csak tudni az igazs^hgot vagy pusztán örülni. Hogy mindaz, ami belőlünk kiindul, a m^hsiknál „célba érjen” és valóban gazdagítsa, a Lélek jelenléte szükséges.

Mária és a Szentlélek működése

A Sz^hzanya meglátogatja nőjét, Erzs^hbetet, és köszönti őt. Abban a pillanatban, amikor a Sz^hzanya köszönti Erzs^hbetet, ki^hrad „valami”, ami nemcsak Erzs^hbetet érinti meg, hanem magzatát is méhben. A Sz^hzanya örömet hordoz magában, az ÖRÖMÖT hordozza magában. És ezt hangosan ki is fejezi a Magnificatban. Ezt megéltén azonban a követke-

z1 történetik: a Szűzanya üdvözli Erzsébetet és a Lőlek által átadja neki a benne lévő örömet. És a Lőlek meg is világozítja t: Erzsébet felismeri, hogy mi, illetve ki Mária örömének valódi forrása.

Itt magyarizatot kapunk arra, hogy a katolikusok miért keresik fel oly szívesen a Mária-kegyhelyeket. Akit megörint Mária, megtapasztalja, hogy valami sugárzik belőle. A Szentlőlek kísérő a Szűzanya tetteit. Pontosabban meghatározva: az emberek meg vannak győződve a Szűzanya mőlyösőges gondoskodásáról, törő dősrő l. Ez az anyai gondoskodás az őlet apró gondjaira is kiterjed. Errő l tesz tanácsot az a szőmtalan hőaadó tábla a különböző kegyhelyeken. Az emberek biztosak abban, hogy Mária hathatós közbenjáró. Mária „hatása” és a Szentlőlek mőködőse nagyon hasonló. Csendes, lőgy, mint a galamb szőnyalása, de mőgis határozott és hatős. Egy kegyhelyen a Szűzanyával való találkozás megnyugtatja az embereket, előgedettebbek, kiegyensőlyozottabbak, vidőmabbak lesznek és biztonságban őrzik magukat. Ez történetik akkor is, amikor a mősök-hoz intőzett szavainkat a Szentlőlek hordozza.

Vágyódásunk

A társas kapcsolatokban manapsőg inkább a kommunikáció hiőnyő tapasztaljuk. A szőlőnek nagy nehőzsőg komolyan beszőlni kamaszodó gyermekővel. Ellentőtes vőlemőnyt kőpviselő pőrtok, csoportosulások csak nehezen találják meg a közös hangot. Aki nap mint nap az ellentmondások sőrőjőben ől, jól tudja, milyen nehéz megőrtetni magat.

Alantas indítók feltételezése, mások tetteinek elemzése, főleg magyarok, szavakból és szóösszefüggésekből levont messzemenő következtések nehezítik a megértést. Ez utóbbi egy kis magyarra szorul: két embernek egészen különböző karakterű apja volt. Az egyik apa jósgos, de noha tolsagosan engedékeny, a másik pedig erős, kemény, könyörtelen és következetes volt. Ez a két személy az „atya” szón egészen mást ért és a tekintélyhez is teljesen másként viszonyul.

Sokan manapság egymástól egészen eltérő környezetben élnek, eltérő környezetben níttek föl. Számukra a „család” szó mást és mást jelent. Az együttélés eltérő feltételek között valósul meg. Korábban nem így volt, hiszen a merev szokások egy világos keretet adtak. Itt érkezünk el korlátainkhoz, hiszen amikor egymással beszélgetünk, nem csupán a másik emberhez szólunk, hanem egy másik, ti lünk idegen léttel kerülünk kapcsolatba, amikor ebben a teljesen más léttel próbáljuk megértetni a másikkal a saját elképzeléseinket. Természetesen, az emberi képességeink is korlátoznak. De minél inkább meg akarjuk értetni magunkat, annál világosabban tapasztaljuk meg egyéni korlátainkat. Szükségünk van a Szentlélekre, aki a szavainkat eljuttatja a másik ember szívébe.

Esti ima

Jöjj Szentlélek, Te szelíd hatalom, szívek vizsgálója!

Jöjj Szentlőlek, Te vagy a főny, aki közvetítesz az emberek között!

Jöjj Szentlőlek, Te vagy a meghitt melegség, aki mássokkal elhiteti a jószándókat!

Jöjj Igazságos Lelke, ki feltárod a rejtett dolgokat!

Jöjj Szentlőlek, s kíséred szavaimat és cselekedeteimet, hogy azok valóban cölba űrjenek!

Juttasd el örömeimet a mássik emberhez! Juttasd el bizakodásomat a mássik emberhez! Juttasd el erőtmet a mássik emberhez, az erőt, mely Te vagy személyesen. Juttasd el igyekezetemet és aggodalmamat a mássik emberhez!

Jöjj Szentlőlek és add, hogy megőrtsük egymást! Te Kentenich atyát köpessőt tetted, hogy erőtvel szóljon. Te kísérted szavait. Te megőreztetted vele, hogy Rád van utalva. Felismerte, hogy nem csak a köpessőségi által tud hatni, hanem Te vagy az, aki a szavait hitelessőt teszed. Mint ahogy a madarat sem csak a szárnyai, hanem a levegő is hordozza.

Jöjj el hozzánk is Szentlőlek, aki Kentenich atyát ársa volt.

Jézus Krisztus Lelke, aki a keresztségekor leszálta és hatalmat adta szavainak; apostolok Lelke, Szent Egyházunk Lelke, aki űvszázadokon át hordozta Krisztus szavait, hordozd az űn szavaimat is, melyeket Jézus nevében mondok. Amen.

Ima Kentenich atya boldoggá avatásáért

Örök, Szentháromságos Isten! Schönstatt alapítója az irántad és Egyházad iránti szeretetből törekedett mindig a Te akaratodat teljesíteni és az

embereket szívedre megnyerni. Add meg neki Mária, Schönstatt Háromszor Csodálatos Anyja és Királynije által, amit szívedre kér, és ajándékozd neki mielőbb az oltár dicsőségét, hogy még elősabbban fejtsd ki továbbra is hatását érte és a Te földi országodért. Amen.

3. hőt

EGYEDI ÉS MEGISMÉTELHETETLEN VAGYOK

Reggeli ima

Mennyei Atyám, mielőtt a lőtte hívtál volna, már gondoltam rád. A teológusok szerint, valóban örökös fogva eltervezte engem. Egyszeri gondolatod vagyok, ezért egyedi és megismételhetetlen.

Nem mindig tetszem magamnak, sőt némely dolog egyáltalán nem tetszik magamon. Szívesen vennék olyan köpességeket, amelyekkel nem rendelkezem; más tulajdonságaimat viszont még nem igazán fedeztem fel. Másmilyen szeretném lenni magam. De ha milyen magamba tekintek, felismerem és felfedezem teremtő szavadat, mely őltre hívott. Egészen egyedi elgondolásod vagyok Krisztusban. Nemcsak az arcom és a külső tulajdonságaim egyediek, hanem a szellemem, az örököseim, a gondolataim és a tapasztalataim is. "gy egészen egyedi vagyok.

Igent mondom magamra, mert ti led szőm. Igent mondom magamra, mert Te az egyéniséget szereted. Igent mondom magamra. Ezt az igent azonban nem mindig könnyű kimondani. A szeretet lendülettel fordulsz felém. Ugyanazzal a szeretettel, mellyel az Örök Ige felő, Fiad felő fordulsz. Benne alkottál egyedivő és benne szeretsz engem. A szeretet kiadása, mely őtet hordozza, maga a Szentő-

lek. Küldd el ma nekem, Atyám, Szentlelkedet, hogy a magamra kimondott igent azzal az örömmel mondjam, amellyel Te is újra és újra kimondod. Amen.

Kentenich atya életéből

Kentenich atya, miután 1918. július 18-án megkapta a jogot, hogy szabadon dolgozhasson az apostoli szövetségért, a következőket írta a kerek ötötzides munkásságára való visszatekintés során a Schönstatt-mozgalom felépítéséről folytatott tevékenységéről: „Kolb atya provinciális egyik utolsó gesztusa volt, hogy engem felmentettek. Engersbe mentem, hogy az utódomnak mindenben szabad kezdet adjak. Egy olyan pályára léptem, mely veszélyes szakadékok mellett, sötétben és éjszaka is, egészen ismeretlen utakon a legmagasabb csúcsra vezetett. Egyetlen kötél volt, melybe kapaszkodva el lehetett tölközödni, mégpedig az isteni gondviselésbe vetett hitem, mely lépésről lépésre tovább és elire vezetett engem. Hogy mennyire volt kalandos ez a vállalkozás, azt igazán az sejtethi meg, aki ismeri a világot, az Egyház és a társadalom akkori helyzetét. A „sötétbe ugrás” kifejezés csak egy töredéket adja vissza a valóságnak. Ez mindjárt annyit jelentett, hogy a semmiből kellett egy hatalmas és új világot teremteni. A kaland merészsége és nagysága azáltal is fokozódott, hogy én akkoriban halálos beteg voltam. De ez engem egy cseppet sem zavart. Számomra a test gyakorlatilag nem létezett. Éjt nappal tövé dolgoztam, és nagy, világméretű elképzelésben éltem. De mivel mindaz, ami elíttem eszményként

lebegett, ötletidegennek és merésznek tñnt, így könnytelen voltam ezt csendben és titokban írni a szívemben.”

Ebből a szövegből megérzhetünk valamit az Isten emberének magányosságából. De kitűnik belőle az egyediségre és az egyőni ótra mondott igen is; továbbá az, hogy minden napról napra, megéjülva teljesedik be. Kentenich atya másoknál is szorgalmazta ezt az öletmódot, mely rőoly jellemző volt. Öröme telt az egyőnisőgekben. Ez nem csak a személyes ideőről való tanításban jutott kifejezésre, mely szerint minden ember Isten egyedi elgondolása és az ember ebből a tudatból kiindulva fejlődhet. Ez mutatkozott meg az emberekkel való mindennapi kapcsolatban is.

Milwaukee-i szűmbzetőse alatt Kentenich atyát meglőogatta egyszer két pap, akik — finoman szólva — igen dinamikus személyiségek voltak. Az első, amit Kentenich atyával közöltek az volt, hogy pródikációs stílusa nagyon elavult. Kentenich atya ezt követően egy másik lőogatójának í szinte örömmel nyilatkozott róluk: „Egyőnisőgek mindketten, ugye?!”

Sőt adódott olyan eset is, amikor még azt a kezdemőnyezőst is í szinte örömmel fogadta, ami egyenesen keresztülhözta saját elkőpzelőseit, terveit. Mikor a kollőgiumban az í körülvevő fiatalok közt meg akarta alapítani a Mária kongregációt, akkor ezt a jól bevált módszere szerint tette: felvetette az ötletet nőhőny vezetőknek, hogy ík próbálják megnyerni a közössőget az őgynek. Sokan nem pőrtolták a Mária kongregáció alapítását. Nem akartak egy „kőkmasnis

egyület” tagjai lenni, s ıt összefogtak és egy szabályos ellenpropagandát fejtettek ki. Nagy volt erre a csod koz s, mikor Kentenich atya a „forradalmárok” mozgalmát nyilvánosan törvényesítette. Term szetesen megkövetelte a tisztességes szellemi harcot. Az a tény, hogy ellenfeleit támogatta saját kezdem nyez s kben, mély nyomot hagyott a tudatokban. A környezetében elismert volt az egyediség!

*A Szentl lek adománya:
igen saját eredetis g nkre*

Az önmagunkra való igent mondás képessége valójában a Szentl lek adománya. Ez annak a személyes igennek a megismétlése, melyet az  r k Atya egyenként kimond az emberekre. Isten minket Krisztusban alkotott és a Szentlélekben szeret. A szeretet, melyet az Atya Fi nak ajándékoz, s amely megtestesül a Szentlélekben, el r minket is. Ez az a Lélek, aki betölt minket. Nem a Lélek az, aki előttünk  l,  s adja szeretetét. Nem a Lélek az, aki kívülről közli, hogy értékesek vagyunk, hanem a Mennyei Atya.   az, aki előttünk  l,  s adja Szentlelkét, mely  j r minket, s tolmácsolja benn nk a r nk kimondott atyai Igent. A Lélek  titat minket  s  r m t tal unk saját magunkban. Örülünk a létünknek. J nak tal juk, hogy olyanok vagyunk, amilyenek. A hib nkon, gyenges geinken csak mosolygunk. A Lélek az, aki felfakasztja benn nk a magunk fölött érzett  r met és kimondja nekünk: „ n egyedi és megismételhetetlen vagyok, és ez jó  gy”.

Ez a Lélek hajt minket, hogy minél jobban bontsuk ki önmagunkat. Manapság sok szó esik a magunkra talárról és az önmegvalósítarról. Nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy sokféle erőt hoz, ami a valódi kiteljesedést szolgálja. Közvetlen szó lesz erről. Időzzünk el azonban egy kicsit a Szűzanyáról, aki a Szentlélek egyik szimbólumaként híven tükrözi a Lélek működését.

Mária és a Szentlélek működése

Szűzanya nagy örömet lelte saját magában. Ezt mondja ki a Magnificatban is: „Boldognak mond engem minden nemzedék.” Ki mondhatja ezt el magáról? Válaszunk: alapjában véve mindenki. Majd odaát a mennyországban valódi figyelemmel fordulnak felénk és örvendezni fognak nekünk, sokkal inkább, mint jelenleg itt a földön. A földi életben ebből a szempontból is sok esetben nagyon nyomorúságos a helyzetünk. De egyszer majd mondhatjuk, mint a Szűzanya: „Boldognak mond engem minden nemzedék.” Mária aztán így folytatja a Magnificatot: „Mert nagyot mévelt velem a hatalmas és szent az 1 neve.” Valójában erről van szó: ha felfedezzük magunkban az isteni teremtő hatalom és az isteni szeretet ajándékait, akkor jónak látjuk magunkat. A Szűzanya közelsége a Szentlelket közelebb hozza. Térjünk ki a szívünket, hagyjuk, hogy ezek a szavak ajánjanak bennünket és mondjuk vele együtt: „Boldognak mond engem minden nemzedék, mert nagyot mévelt velem a hatalmas, és szent az 1 neve.”

Vágyódásunk

A feltétel nélküli önfogadás bizony meglehetősen nagy falakba ütközik. Mindjárt elsőként említhetjük a gyermekkori ölmények: neveltek minket. Minden nevelési aktus egy másodlagos üzenetet is hordozott: veled nincs minden rendben. Minden szülői kritika, még ha jogos is volt, ezt az üzenetet is sugalmazta. Így a bennünk egyre növekvő örömhöz, hiszen a szüleink örültek nekünk, örömkönte egy másik üzenet is vegyült: valami azért nincs velem rendben.

A mai tömegtársadalom ismeri és gyakorolja a szelíd erőszak különböző formáit. Közép- és felsőbb iskolákban bizonyos osztályokban az elismertség és elfogadás alapfeltétele a márkás ruhák viselése. Elírják, hogy bizonyos témákról hogyan vélekedjen az ember. Vannak az Egyházon belül is olyan körök, ahol a pápa kritizálása szinte kötelesség. Más közösségekhez szorosan hozzátartozik egy bizonyos stílus, ahogy a nőkről beszélnek. Vannak dolgok, amelyeket „el kell olvasni” és „meg kell nézni”. A tömeg mindenhol behajtja a sarcot. Aki ellenáll a tömegnek — és ez vallásos környezetben is előfordul —, az elszigetelődik és kirekesztés lesz a büntetése.

A tömegszellem rendkívül erős nyomás. Csak akkor találhatunk igazán magunkra, ha a Szentlélek megörint és eltölt bennünket. Ha Ő jár és valóban hordoz minket. Ha hagyjuk, hogy teljes mólységben át tudja adni nekünk az Atya ránk kimondott végtelen igényét.

Esti ima

Jöjj Szentlélek, hadd érezzem meg, hogy nagy-szerű vagyok!

Engedd, hogy higgyem: Isten gondolt ki olyan-nak, amilyen vagyok!

Jöjj Szentlélek, add, hogy örülhessek önmagam-nak, és mondhassam a Szűzanyával: Boldognak hir-det majd minden nemzedék.

Segíts, hogy Kentenich atyához hasonlóan örül-jek önmagamnak, amikor hosszú és magányos „éjton” vagyok.

Jöjj Szentlélek, add, hogy Kentenich atyához hasonlóan mások eredetiségüknek is tudjak örülni!

Jöjj Szentlélek, és add, hogy környezetemben fejlődjenek az eredeti emberek!

Segíts, hogy az emberek megérezzék, hogy örülök nekik, ahogy vannak!

Jöjj Szentlélek! Nagyon kőrlek, jöjj egészen a szívem mélyébe, ahol megtalálom önmagamat, és a te segítségoddal Istent, az én jó Atyámat.

Ima Kentenich atya boldoggá avatásáért

Örök, Szentháromságos Isten! Schönstatt alapítója az irántad és Egyházad iránti szeretetből törekedett mindig a Te akaratodat teljesíteni és az embereket színdra megnyerni. Add meg neki Mária, Schönstatt Háromszor Csodálatos Anyja és Királynije által, amit színomra kőr, és ajándékozd neki mielőbb az oltár dicsőségét, hogy még Adákosabbban fejtsse ki továbbra is hatását érteid és a Te földi országodért. Amen.

4. hØt

OTTHON SZÁMODRA, SZÁMOTOKRA ÉS SOKAK SZÁMÁRA, ÉS A SZŰZANYA NÁLUNK LAKIK

Reggeli ima

Mennyei Atyánk! Amikor az „atya” szót kiejtjük, egy otthonra gondolunk. AzØrt lØtezünk, hogy egyszer örökre otthon legyünk nÁad. AzØrt lØtezünk, hogy Øletünk legyen egy tØrben, amelyet Te teremtettØl Øs Øletünk legyen a mennyben. A menny egyszer a mi otthonunk lesz. De mÁr most is ÁØlhetünk Øs megteremthetünk egy otthont. Ez szÁmunkra, emberek szÁmÁra fontos. Fontos, hogy legyen otthonunk. Az otthon ott van, ahol az Apa Øs az Anya van. A mi saját otthonunk szintØn egy hely, egy hÁz, amelyben otthon vagyunk. Te azt akarod, hogy az otthont szívünkbe zÁrjuk Øs arra akarsz minket emlØkeztetni, hogy egyszer NÁad leszünk otthon.

Az otthonteremtØs munka. Az otthont mindig øjra kell teremteni. `llandóan alakítjuk Øs megvÁtoztatjuk. Az otthonunk Øl. Velünk együtt növekszik, velünk együtt vÁtozik Øs az emlØkØt írzi mindannak, amit ÁØltünk. Amit ÁØltünk, azt jelzi, hogy közel vagy hozzánk.

Küldd el hozzám ma a Szentlelket, hogy az otthonomat máss fØnyben lássam. TegyØl engem képesØ, hogy otthont tudjak teremteni, olyan otthont, ahol szeretteim szívesen tartózkodnak. Add meg a kegyel-

medet, küldd el nekem a Szentlelket, hogy a helyet, ahol Őlek, olyannÉ tudjam alakítani, hogy az a mi örök otthonunk, a MennyorszÁg mÁsa legyen. Amen.

Kentenich atya életéből

A közösség, a Mária kongregáció, amelyet a fiatal spirituális, Kentenich atya Őltre hívott, rendszerint a diÁkotthon hÁzikÁpolnÁjÁban gyűlt össze. Ez a hely azonban nem volt zavartalan. MÁr önmagában az a tény is, hogy a helyiségbe bármikor bárki beléphetett, kihatott a légkörre. Kentenich atya saját gyülekezı hely után nözett és választÁsa az egykori schönstatti kolostor öreg Szent Mihály kÁpolnÁjára esett. Megkérte az elöljárókat, hogy ezt a kÁpolnÁt hasznosíthassa a kongregáció számára. Kívánsága teljesült. Az első elıadás — amelyet a fiataloknak az éjjelre adott helyiségben 1914. október 18-án tartott — ezzel kezdte: „Apa, anya és a gyerekek örülnek, hogy saját otthonba költözhetnek még akkor is, ha ez az elhagyott pompás börtökkel összehasonlítva csenyácska és szegényes is. A tudat, hogy a ház a miénk, minden más elınyel felőr. Ezt a tiszta családi örömet élvezhetjük ma mi is.”

Kentenich atyának tehát fontos volt, hogy a közösségnek otthona legyen. Ha az ember ezt hallja, magától értetıdı: mi, emberek, vándorok vagyunk. Nem csak általánosságban, mert éten vagyunk az örök Cél felőr, hanem mi, a mai idı k emberei különleges mörökben vándorok vagyunk. Az egyik helyről a másikra vándorolunk. Ma itt, holnap ott tevékenykedünk. Itt, majd ott nyaralunk; hagyjuk,

hogy ezen vagy azon a helyen jól menjen nekünk, csak otthonunk nincs.

R kell  bredn nk: napjaink emberének sz ks ge van a hazára, az otthonra. ~gy nem lep meg minket, hogy Kentenich atya az átala alapított családmozgalom számára a sajó otthon megteremtését fontos és nagy célnak tekintette. Gondoskodott arról, hogy a közösségeknek, amelyeket alapított, helyi központjai legyenek, melyek a szent visszavonults gh zai, ahol a közöss g tagjai otthon  rzik magukat.

Itt  rzelj k Kentenich atya lelki adományát: az otthonteremt sb l koncepciót csinát. A megújult Egyház olyan Egyház, amelynek otthona van. Az egyházközségnek is kell, hogy legyen otthona. Otthona kell, hogy legyen a templomban és a környező épületekben, amelyek a közöss g  let t szolg j k. Az egyházmegyének otthona kell, hogy legyen a székesegyházban és a püspöknél. Ami korában természetes volt, az ma a Lélek  tal közvetített feladat és adomány.

Amikor Kentenich atya az  reg Szent Mihály k poln  közössége otthon v tette, egy további d nt  gondolata támadt. A korábbi hónapokban a Sz zanya r l beszélt. El ad sai a gyermeki  s lovagias M ria-tisztelet l m lyen megindította a fi kat. Felismert k, hogy a Szűzanya a mi  desany nk. Nem első sorban azért, mert az otthoni édesanyára hasonlít, hanem mert minden gyenges g nkkel hozz fordulhatunk.  s felfedezt k, hogy a Szűzanya a mi kir lyn nk.   elvárja  s kívánja a mi lovagi szolgálatunkat. Tehetünk  rte valamit. Azt kívánja, hogy

törekedjünk a szentsőgre, azt kívánja, hogy a nagy szeretet főrfiai legyünk. Ebbe a gyermeki és lovagias Mária-tiszteletbe, ami a Szűzanyát a közösséghez közelebb hozta, beleillik a saját otthon köpe.

Kentenich atya elı adta tervét a fiatal főrfiaknak: szentsőgre való törekvésünket a végsı kig akarjuk fokozni és ezáltal a Szűzanyát arra indítani, hogy jöjjön el hozzánk és lıtesítsen itt egy kegyelmi és zarándokhelyet és ajánlkozzon otthont számunkra.

Késı bb, amikor a Schönstatti Családmozgalom lıtrejött, Kentenich atya ívítte ezt az ötletét a családok saját otthonára. Azt mondta a családoknak a családmozgalom kezdetre döntı jelentıséggel bíró levelében, amelyet Santa Mariából, Brazíliából írt: „Vigyék magukkal a Szűzanya képét és rendeznek be neki díszhelyet a lakásukban. ~gy ezek kis szentölyökkö vának, ahol a kegyekö kegyelmet közvetít, szent családbirodalmat teremt és szent családtagokat formá.”

A családok elfogadták Kentenich atya javaslatát. ~tvették 1914. október 18. ötletét saját házaikba. Körtök a Szűzanyát: Jöjj el hozzánk! Neked ajánlkozzuk az imánkat és áldozatainkat, egymás iránti szeretetünket, a mindennapok törekvéseit és fájdalmainkat. Körünk Tőged, gyere a házunkba és lakj közöttünk egy, ahogy Schönstattban a szentölyben laksz! Lelki adomány olyan otthont teremteni, ahol az emberek, akiket szeretünk, védettségekben örzik magukat. És lelki adomány olyan otthont teremteni, amelyben a Szűzanya, mint a ház anyja fejt ki hatását.

A Szentlélek adománya:

otthon teremteni, amely minket Istennel összeköt

Valóban a Szentlélek ajándoka másoknak otthon teremteni. Vagyis lögörri l, atmoszféráról, mozgató erőről van szó. Egy helynek is lehet kisugárzása. Azok a helyek, amelyekhez teremtetteink, emlékeink kapcsolódnak, megváltóznak. A fiatalok gyakran összekötik szerelmük ölményeit bizonyos helyekkel, ahol beszélgettek, találkoztak kedvesükkel. Ha később, mint őrett házaspár ezt a helyet ismét felkeresik, a régi ölmények újra felélednek. Ezeket a helyeket — Martin Buberrel mondva — kiveszik a „dolgo világból” és áteszik a „személyek világaiba”. Ha az otthonteremtést a Lélek adományaként sikerül egy kegyhely alapításával összekapcsolni, elmondhatjuk, hogy olyan hely jött létre, amely nem csupán „a személyek világhoz” tartozik és nem csak emberi vödettségét ajándékoz, hanem az isteni világgal köt össze bennünket. Otthonunk az Istennel való találkozás helyszíne lesz.

Nem a nemes emberséget és nem is az emberi képességek sokföleségét várja Isten, hanem azt, hogy engedjük-e magunkat megajándékozni. Ez a legmöglyebb hitet jelenti. `brahán elhitte Istennek azt, amit megígért neki. És éppen ebben rejlik az 1 nagysága. Ha nekiláunk, hogy a Szentlélektől vezetve otthon teremtsünk, akkor első sorban emberi körben tevékenykedünk. Ha azonban még a Szószanyát is körjük, gyere közönk, szükségünk van Rád, akkor a Szentlélek a saját világra vezet minket; Isten szeretetének világra. Tíle várunk mindent.

Mária és a Szentlélek működése

Egy anya kisugárzása egészen sajátos dolog. Természetesen hasonló örövényes az apára is. Mégis az anya fölött még valami „többlettel” is rendelkezik. Amit egy anya az otthon számára jelent, nem írható le csupán konkrét tettei alapján. Egy anya olyan, mint a légkör. Egészséges légkörben jobban érezzük magunkat. Ezért keresünk fel egészséges légkörű helyeket, ha körülni akarjuk magunkat. Egy vidék légköre lehetővé teszi a növények és állatok növekedését. Az, hogy a déli vidékeken narancsok és banánok érnek, a légkörtől függ. Mit tesz tulajdonképpen a légkör? Felbreszti, támogatja és erősíti az életet. Pontosan így hat egy anya az otthonában; és így hat a Szentlélek is az Egyházban. Ha válaszolnunk kell arra a kérdésre, mit tesz a Szentlélek tulajdonképpen, akkor kicsit nehéz helyzetben vagyunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus tettei, melyeket az emberiség üdvösségéért végbevitt, könnyen leírhatóak. A Szentlélek inkább úgy hat, mint egy légkör.

A szeretet lelke öltette Jézust, a Lélek bátorlaga nyilvánult meg az Olajfák hegyén, mely által Jézus az Atya akarata elít meg hajolt. A Lélek irgalmassága mutatkozott meg a bűnösökkel szemben. A Lélek, aki Jézusra leszált, Jézus által hatott, azáltal, hogy sugárzott belőle valami. „Erő áramlott ki belőle, amely mindenkit meggyógyított” (Lk 6,19), vagy: „Úgy tanította őket, mint akinek hatalma van.” (Mt 7,29)

A Szűzanya úgy hatott Nézetben, mint egy anya, aki a házával ölettel tölti meg. Úgy hat a kegy-

helyeken, ahol az emberek hozzájárulnak. Nyilvánvalóan vannak a kegyhelyekkel kapcsolatban egyes világosan leírható események, amelyeket az emberek a Szűzanya közbenjáró hatalmának tulajdonítanak. Lourdes-ban a gyógyulás csodái történnek. De a zarándokok túlnyomó többsége nem tapasztal csodát. Az emberek egy klímát, egy légkört, egy megerősítést tapasztalnak meg. Megerősítést a hitben, a reményben, a szeretetben. Megtapasztalják a személyiségük megerősítést. Vagy egyszerűen jót tesz az Anyánk lenni. Megtapasztalják a Szentlélek hatását.

Pontosan ez az, amire a mi világunknak sürgősen szüksége van. Világosan körülhatárolt intőzkedésekből nincs hiány. Gazdag ismereteink vannak pszichológiából és szociológiából. Tudjuk, hogy kell megreformálni egy üzemet. Tudjuk, hogyan kell beszélgetést irányítani. Tudjuk, hogyan „dolgozza fel” az ember a lelki problémákat. Van szociális hálnók, ami a szegényeket felfogja, csak légkörünk nincs. Nincs anyánk. Hiányzik ebből a mindenről gondoskodó és mindent megtervező világból a női lélek. Sok asszony van, aki felelősségtudattal és erős hangon szól, és inkább ott akar helyt állni, ahol a férfiak tudnak igazán teljesíteni. Ha jót akarnak is, nem értik meg igazán, mi az, amit a nők tudnak jobban, mint a férfiak. Nem fogták fel, hogy ennek a világnak lélekre van szüksége.

Schönstattban a Szűzanya ismét újra kelt és szentélyeiben és a sok ezer háziszentélyben helyek hálnózatát teremtette meg, ahol az ember olyan klímában

merülhet el, ami jót tesz neki. Ahol az embert a Szűzanya megörinthesi. Ahol az ember az 1 közben-járása által Isten közelségét Őlheti. Ahol az ember otthon van. Ez a Szűzanya lelki adomány, a kegyhelyein otthon teremt, otthon, ahol egyáltalán otthon vagyunk a Jóistennel is.

Vágyódásunk

Az apostolok kőrtők a Szentlelket. Jézus nem adott nekik megbízást, hogy ezt vagy azt tegyők. Várniuk kellett és imádkozni. Amikor a Szentleleknek arról az ajándékáról beszöltünk, ami minket ezen a hűten foglalkoztat, őjra és őjra olyan dolgokról beszöltünk, amit az ember maga is tehet. És azt kőrdezzük: van valami, ami szűkségessö teszi a Leleket, valami, ami az otthonteremtöst tőnyleg a Lőlek ajándékává teszi? Semmi kőtsög, szakíthatunk idit az otthonunkra. Szakíthatunk idit a családkra. Idit szakíthatunk a mieinkre.

Ez jó, de itt van egy akadály: magunk körül keringünk. Mi magunk vagyunk magunknak fontosak. Hajlunk arra — kőtsögtelenül bizonyos joggal —, hogy magunkat tegyők a gondolkodásunk tőmájává. Egőszsögese, erők, okosak és mőveltek akarunk lenni. És ha mi egyszer elkezdjük a saját lelkünket épölni, nem jutunk valami gyorsan a vőgőre. Arról van szó, hogyan bőnünk mi magunkkal. Aki otthon akar teremteni, otthon akar kőszíteni, ki kell lőpnie önmagából, mások őrdekében kell gondolkodnia. Pont ez a mi problémánk. A Lőlekre van szűksögünk, aki megszabadít önmagunktól.

Az emberben egy sajátos folyamatot figyelhetünk meg: aki otthont ajánlkoz, otthont nyer. Aki otthont teremt, otthon van. Hogy ez sikerüljön, szükségünk van a Lőlekre. Úgy van szükségünk rá, mint ahogy egy banáncserjőnek éppen az 1 klímájára van szüksége. Az ember elültethet egy banáncserjőt a mi vidőkeinken és körő győbjtheti az összes tudóst, mindenkit a saját tanácsával, orvossággal és segődeszközövel, de a banán nem őrik meg. Klímáról van szó. Az embernek, aki önmagából kilőpve mások számára otthont tud kőszíteni, erıre van szüksége, őteti erıre. Éppen neki nem lehet fontos, hogy mennyi fájdalma van. Neki nem lehet fontos, hogy őjra és őjra szenvednie kell. Neki nem lehet fontos, hogy mi van önmagával. És a Lőlek kicsalogatja ezt az önfelejtőst és önzetlensőget belőnk és ezáltal megerısit minket.

Esti ima

Jőjj el Szentlőlek, otthont akartam ajánlkozni és magam is azt kerestem. Jájra engem és engedd, hogy egész lőnyem szeretettő vőjjon. Jőjj el Szentlőlek, őn tenni akartam valamit az otthonőrt és a televízió rabja lettem. Ajánlkoz nekem a szőp otthon őrömöt. Add, hogy tudjak őrülni a tiszta, rendbe tett szobának. Add, hogy őrüljek annak, ami nálunk a házban törtőnik.

Jőjj el Szentlőlek, vődettség őrzőst akartam ajánlkozni, amikor emberekkel találkoztam és mindig csak magamról beszőltem. Tanítsd meg nekem, hogy őrülni tudjak annak, hogy másokat befogadjak, hogy nekik a szővemben otthont ajánlkozzak.

Jöjj Szentlélek, adj nekem erőt, hogy öletem minden nehézséget a Szűzanyának ajánlkozhas-sam, hogy Átala és a mi Urunk, Jézus Krisztus Átal Adás lehessen a környezetem számára.

Jöjj Szentlélek, és töltsd el Lelkeddel otthonun-kat, adj öleletet egyházunknak a Te örömmel, a Te tüzettel, a Te melegeddel.

Jöjj el Szentlélek, töltsd el Lelkeddel a mi emberi társadalmunkat, hogy az emberek szívesen hordoz-zák egymást és egymás otthonai legyenek.

Jöjj el Szentlélek, és ajánlkozd nekem a kegyel-medet, ami bennem az egyik legnagyobb kívánságot felébreszti, hogy otthont teremtsék enyémnek és sok embernek.

Jöjj el Szentlélek, Te adtad Kantenich atyának a kegyelmet, hogy otthont teremtsen. Add, hogy részesülhessek az 1 kegyelmi ajánlkozásban, és add, hogy én is olyan ember lehessen, akin keresztül a meghitt-ség háza létesül sokak számára. Amen.

Ima Kantenich atya boldoggá avatásáért

Örök, Szentháromságos Isten! Schönstatt alapí-tója az irántad és Egyházad iránti szeretetből töreke-dett mindig a Te akaratodat teljesíteni és az embereket számára megnyerni. Add meg neki Mária, Schönstatt Háromszor Csodálatos Anyja és Királynéje Átal, amit számomra kér, és ajánlkozd neki mielőbb az oltár dicsőségét, hogy még Adásos-sabbban fejtse ki továbbra is hatását Érted és a Te földi országodért. Amen.

5. hØt

A GYAKORLATI GONDVISELÉSBE VETETT HIT: TE VEZETSZ ENGEM

Reggeli ima

Mennyei Atya, hatalmas Atyánk! Te vezetted Kentenich atyánk Ølete eseményein Øs „vØletlenjein” Á. Te beszØltØl hozzÁa kinyilatkoztatás Øs az Egyház tanításáa Átal, de különösen azokon a tapasztalatokon keresztül, amiket napról napra Ált. Add meg nekünk ma a hit fØnyØt. Engedd, hogy megtalÁjunk TØged. Engedd, hogy Øszrevegyük, amit mondani akarsz nekünk. Engedd, hogy megtalÁjunk TØged az emberek mögött, akik jók hozzánk. Engedd, hogy felfedezzünk TØged a feladatok mögött, amiket teljesítenünk kell. Engedd, hogy megtalÁjunk TØged a szenvedésben, ami Ør minket. Engedd, hogy felfedezzünk TØged az emberek mögött, akik terhesek nekünk Øs vezess minket mindig øjra a Szentlelken keresztül egy szeretetteljes beszélgetésbe Veled. És aztÁn ajÁndokozd nekünk az erØ LelkØt. AjÁndokozd nekünk az erØ t, hogy válaszoljunk Neked a gyakorlati Øletünkben. Engedd, hogy ma øjra Øs øjra egy kis Ádozatot hozzunk Neked, Ádozatot, amelyet az adott helyzet Øppen megkövetel. Nem kell, hogy különleges Ádozat legyen, hanem legyen szolgÁlat, amivel a pillanat bíz meg minket.

Add nekünk megvilágosító fénnyet, hogy az életünkben a Te tervedet őszrevegyük, a tervet, amit még nem látnunk át teljesen, amely csak itt-ott tárul fel egy kicsit. Engedd, hogy időről időre visszatekintsünk és átgondoljuk vezetősedet. És ójra kérünk Téged, adj nekünk erőt, hogy a Veled való szeretetben mindenről beszéljünk és jó szívvvel mindenre igent mondjunk, amit tervedkört ismerünk föl. Add nekünk a Gondviselésbe vetett gyakorlati hit fényét, életünk Istene. Amen.

Kentenich atya életéből

A fiatal teológushallgató, Kentenich József életében volt egy nehéz, válságos helyzet. Az előljárói, akik pappászenteleőről és szerzetesrendbe való felvételéről ítélkeztek, ellene foglaltak állást. Az biztos, hogy Kentenich atya már hallgatóként sem volt éppen könnyű eset. Igazság utáni fradhatatlan kutatással gondot okozott néhány professzorának, mert igazságosságát nem tudták kielégíteni. Ez a nagy szellemi különállása az akkori Egyházban — enyhén szólva — egy kicsit szokatlan volt. Ez okozta elutasítását. A provinciális, Kolb atya, aki az 1. oldalán állt, így számolt be a vele folytatott beszélgetésről. Megkérdezte az előtte álló hallgatót: „Hallotta már a tanácskozás eredményét?” „Igen!” — volt a válasz. „Mit szól hozzá?” — „Isten akarata.”

„Isten akarata.” — Amögött, amit tapasztalok, Istenem áll, aki engem vezet. Pont. Később sikerült Kolb atyának az egyik előljáró véleményét — aki

Kentenich József ellen foglalt állást — megváltoztatni. ~gy végül mégis engedélyezték a felszentelést.

A fiatal spirituális, Kentenich atya azt mondta a fióknak első elıadásában, amelyben mint spirituális bemutatkozott: „Itt van ez a spirituálisvaló kinevezésem — teljesen az Ön közremőködésem nélkül jött létre. Ez tehát Isten akarata kell, hogy legyen.” És ez így folytatódott. Kentenich atya érezte Isten kezét a fiókon, akik munkatársakként álltak szolgálatába. Érezte Isten kezét az idı jeleiben, amelyek egyre inkább korszakváltást hirdettek. Érezte Isten kezét az „őj ember az őj közösségben” nagy eszmőjében. Érezte Isten óvatos, de egyben energikusan irányító kezét, amely itt Schönstatt alapításához, vagyis az 1914. október 18-i szeretetszövetséghez vezette.

Két aspektus volt Kentenich atyának mindig fontos. Az egyik az ölet Istenövel való találkozás. Az események mögött fölfedezte Istent, aki megszólította, aki megérintette, aki vezette itt. Ez a felismerés egy sajátos utat eredményezett a hit működésbe hozatalára: a hit a Gondviselésbe vetett gyakorlati hit lett számára és az általa alapított mozgalom számára is. Életem minden eseménye mögött ott áll Isten, aki engem megszólít, Ön ezt megérezhetem, egy szeretetteljes beszélgetésben kifejezhetem és azt én tetteimmel is válaszolva minden nap, minden pillanatban, mint Isten akaratát elfogadhatom. A másik aspektus: Isten terve. Istennek terve van az öletünkkel. Terve volt Kentenich atya öletövel. Terve volt Schönstatt nagy őjraalapításáról. És itt ezt a tervet lépésről lépés-

re megvalósította. Életünk kis űs nagy eseményeiben a Jóisten tervének megtapasztalása kötségtelenül a Szentlélek eredeti adománya. Szent Pál nevezi a hitet az 1Kor 12,9-ben a Lélek adományának. Itt többről űs egyben kevesebbről van szó. A főny lehet világszerte űs sápadtabb. Az űlet Istenűvel való kapcsolat gyakorlatából a Schönstatt-mozgalomban két jelentős gyakorlat alakult ki. Az egyik: Isten jelenlétében űlünk. Ez azt jelenti: szeretettel beszélgetünk Istenűvel űs egy kis áldozatot ajánlunk Neki, azt, amit az adott helyzet űppen megkövetel. A másik, a Schönstatt Mozgalomban létrejött eredeti szemléletmódszer: estönként megízleljük az isteni vezetést abban, amit napközben élünk.

A Szentlélek adománya:

A gyakorlati gondviselésbe vetett hit

A gyakorlati gondviselésbe vetett hit a Lélek adománya, tehát Isten által ajánlott főny. Ez a főny megmutatja nekünk az események, az emberek, a dolgok, a „vőletlenek”, a kötelességek űs szükség-szerbéségek mögött Istenünk kezét, amely minket megőrint. Mőg a szenvedés mögött is fölfedezhetjük űt. Kentenich atya a dachau koncentrációs táborban őjra űs őjra azt mondta magáról, hogy amit élök, a „legjobb pólya” szemomra. Ahogy egy anya a gyermeke számára a legjobb pólyát készít el, őgy készít el a Mennyei Atya itt a koncentrációs táborban a legjobb pólyát.

Ez Jőzus Krisztus Lelke volt. Az a Szentlélek, aki Jőzusnak az Olajfák hegyen megmutatta az Atyát a

halál fenyegetéi szenvedései mögött. Jézus szíve egyenes világból volt, hogy itt nem a gonosz emberek mérvőri l van szó, hanem az Atya küldte szíve ezt a kelyhet. Ez az a Lélek, aki Jézusnak megmutatta az Atyát a fenyegetéi vész mögött, és aki neki erőt adott, hogy szeretetben szívvel jövő igent mondjon akaratára. Ez az a Lélek, akit Kantenich atyánk újra megtalálunk és akit, mint isteni adományt magunknak kőrünk. Korunk Egyházában ez a lelki adomány kiemelkedő jelentőségű.

A középkori ember olyan világban élt, ami tele volt vallásos jelekkel és időszakokkal. A földeken, a mező szőlőn álló kereszt közelében dolgoztak. Ha faluja felő tekintett, Isten háza láta uralkodni a falu közepén. A lakásokban és a házakon vallásos képek voltak. A jelekhez időszakok társultak. Egyszer magától értetődő volt, hogy ünnepnapokon összegyűltek a szentmise megünneplésére az Isten házában. A termés növekedését imával kísérték. Volt a templomban időjárás-áradás és háladás a termésért. Napjainkban azonban nincs áradás a futószalag melletti munkásokért, nincs áradás a menedzserekért, nincs áradás a politikai tárgyalásokért. Ezek mind új életfolyamatok. Olyan világból származnak, amelyet Krisztus Lelke még nem hatott és itatott. Az új, gépésített világban, a tömegkommunikáció és a világot befogó cégek világában a gyakorlati gondviselésbe vetett hitnek nagy jelentősége van.

Mária és a Szentlélek működése

A Szűzanya hitte, hogy Isten megörintette 1t. Gyermekeket fogant. A Szentlélek leszált rá és teljesen a Mennyei Atya rendelkezésére bocsátotta magát. Az ilyen események láncolata következett, amelyeket nehéz volt megörteni és ami emberi megítélés szerint örthetetlen volt. Józsefnek nehézséget jelentett, hogy Mária gyermeket vár és nem beszélhetett róla. A Szűzanya egyszerben nem tudta Józsefnek elmondani, hogy mi történt. Ő hitt. És Isten közbelépett és vezette őket. A Szűzanya a hitnek ebben a fonyóban volt. A hitnek ez a fonyó mondatta vele: a Magasságos nagy dolgot művelt velem és szent az a neve.

És itt valami egészen fontosat kell megjegyezni: A Szűzanya a Magnificatban a nőp szent történetéről beszél. Arról szól, hogy Isten törődött a nőpvel, Izraellel. Jól ismerte és nyilvánvaló volt számára, hogy Isten Izrael nőpöt történelme sok álomán keresztül vezette. `brahántól kezdve az Egyiptomból való kivonuláson át a babiloni fogságig Izrael nőpe ójra és ójra őrezte és hitte Isten kezének gondoskodását. És Istennek ezekről a tetteiről a zsidók sokat beszéltek, ez volt az ünnepek témája is.

A Szűzanya Isten működését a hit fonyóban magára vonatkoztatja. Ezt az adományt, a hit adományát a Lélektől kapta. Mária a mi hitünk anyja, mert nézheti hívi igenje által nekünk ajánlkozta hitünk eredetét és támaszát: magát Józus Krisztust.

Vágyódásunk

Jó-jó, mondhatja valaki. És hol van a probléma? Hiszen minden világos. Tehát nekilátunk, leülünk este és megízleljük a napot, szemügyre vesszük előttünk egyik vagy másik eseményt és a hit fényében meglátjuk mögötte Istent, beszélünk vele róla, elfogadjuk a kívánságát és akaratát. Hol van akkor a nehézség? Ez a lelki adomány nem volt számunkra már rögtön magától értetődő? Van azonban egy nehézség, mégpedig nagyon nagy.

A nehézség ott kezdődik, ahol Isten arra ösztönöz bennünket, hogy valóban szíjadjunk vele. Elfogadjuk a hitet, mint keresztény életünk alapirányzatát, de ha komollyal nézünk a dologra, akkor azt mondja az életörzöskünk, hogy rajtunk múlik, rajtunk, a mi emberi okosságunkon, a mi emberi tetterünkön, a mi emberi képességünkön, vagyis az emberen. És ha nekünk valaki azt mondja, hogy ebben az esetben, itt és most bízzunk egyszerben a mi Anyánk és Királyunk hatalmában és jószágában, ebben az esetben bízzunk Isten hatalmas beavatkozásában, akkor szorongás fog el minket. Ez majdnem olyan, mintha valami illetlenséget mondtak volna. Úgy illik, hogy nekünk embereknek mindent meg kell tennünk, amit meg lehet tenni. Úgy illik, hogy a problémákat nekünk magunknak kell rendbe hoznunk. Valamely helyzetben azt mondani, hogy most pedig bízzunk a Jóistenben, ez számunkra irreálisnak és talán egy kicsit giccsesnek is tűnik; igen, egy bizonyos mértékig megengedhetetlennek vagy vakmerőnek is. Ugyan ki hiszi már igazán, tehát szó szerint igazán,

hogyan az ima egy cõg forgalmát fokozhatná? Kõpesnek tartjuk Istent tõnyleg arra, hogy beleavatkozzon ebbe a világra? Valóban kőpesnek tartjuk Istent, hogy csodát tegyen? És, kőrem szõpen, ez az Isten nem rãzzon le magáról minket azzal, hogy Lourdes-ban õvente kb. egy tucat beteget meggyógyít. A milliók látán, akik szõrnyõ betegsõgekben egyszerben meghalnak, egyrã ilyen csoda mõgiscsak nevetsõges.

~gy gondolkodott az a nõhãny fõrfi is, aki a Harmincõves Hãborõtãn egymãsra talãt. Az volt a benyomãruk, hogy a hit nem tudja lõtrehozni az emberek egysõgõt. A felekezetek, amelyek a keresztõny hitbõl kialakultak, võres, pusztító hãborõt folytattak egymãssal, mõghozzãõppen a hit kedvõõrt, az igaz hit kedvõõrt. Hãborõt, amely Európãt tõnkretette. Aztãn felbukkant ebben a kõrben a kõvetkezõ gondolat: az olyan Istenbe vetett hit, aki kõzbeavatkozik a világra tõrtõnõsõbe, nem menthet meg bennünket. Ami minket megmenthet, az az emberi. A tõrekvõs az emberisõgre, a nemes emberre. ~gy fogalmazta meg valaki: legyen az ember nemessõ, irgalmassã õs jóvã, mert egyedül ez (csak egyedül ez!) különbõzõtetõ meg õt minden lõtõzõtõl. Hogy a tehetetlen Istent, akinek nyilvánvalõan nem sikerült az õ keresztõnyeit egyesíteni, igazoljãk, megvãtoztattãk a kõpõt: Isten megteremtette a vilãgot, de aztãn az embereknek adta, rãjuk bõzta, mint feladatot. ~tengedi az embereknek, õs hogy mi lesz ebbõl a vilãgbõl, az a mi dolgunk. És mit akarunk mi belõl csinãni? Felõpõtjãk a humanizmus templomãt, ahol

az emberi szímet. Ahol Istennel konkrétan űs komolyan nem illik szímolni.

A mi szent Egyházunk a zsinat után fedezte föl az emberit. Tehát eltartott nőhány űvszázadig, amíg ezek a gondolatok sikeresen beszivárogtak az Egyházba. Az Egyháznak, a mi katolikus Egyháznak bizonyos folyamatokban hosszabb időre van szükség, s ennek is megvan az elnye. De felvetődik a kérdés: Hol van ma olyan keresztény, aki tőnyleg űs komolyan szímet az isteni beavatkozásra? Ha az ember ilyet mond, tehát, hogy Istenre szímet, ha ezt hangosan mondja, akkor azt válaszolják: Igen, de mégiscsak nekünk kell...

Ezekben a szavakban egy lelki irányzat fejeződik ki, amelyik alapjában Istennel már nem szímol olyan nagyon. Isten hatalmas volt a világ kezdetőn űs talán egy dekoráció a jelen számára. De manapság már nem ható tőnyezi.

Itt lőgkörrel van szó. Itt a Szentlőlekrrel van szó. Aki el van telve a Lőlekkal, az isteni főny Lelkővel, az isteni erővel, a gyakorlati Gondviselőbe vetett hit lelkővel, az szímol a mindennapi űletben Isten tetteivel. Hozzátehetjük: csak az tud valóban Isten közreműködőőre szímitani, aki megkapta a hitnek ezt a Lelkőt.

Esti ima

Jőjj el Szentlőlek, az őn hitem főradt űs elnyőtt. Nőha meglőtom Istent űletem esemőnyei mögött, de nem jutok el a találkozásig. Hallom, ahogy Isten hozzám beszél a prődikáció szavai által, de elakadok

a felületes űszlelűsnűl. Nincs erűm, hogy Mennyei Atyűm hívűsűű igazűű befogadjam. Istenemnek ez a hívűsa nűha jűt tesz nekem. Akkor űgy hasznűlom űt, mint ahogy egy kabala űlatot hasznűű az ember. Ős az elűg nekem akkor, majd űjra a sajűű űjaimat jűrom.

Jűj el Szentűlek! Olyan fontosnak tartom magam. Ŭgy gondolom, hogy a dolgok kizűrűlag rajtam műlnak. Kentenich atyűval ellentűtben nem szűmítok űletem Istenűre.

Jűj ű engem, Szentűlek, vilűgűsűts meg, hogy bűzzak Mennyei Atyűmban űs valűban beszűljek vele. Tűlűrtűkelem az emberit űs alulűrtűkelem az istenit.

Jűj el, Szentűlek, űs engedd, hogy űjűűjon a fűny, ahogy Kentenich atyűűnak ajűűndűkoztad.

Jűj el, Szentűlek űs jűűd ű a lelkem műlyűgeit, hogy a sűtűt űs nehűz űrűkban is Jűzussal tudjam mondani: Atyűm, legyen meg a Te akaragod. Szentűlek, add meg nekem az űrűműt. Az űrűműt abban, hogy Isten vezet engem űs hogy terve van az űletemmel.

Jűj el Szentűlek, űs mondasd ki velem űjra űs űjra a szavakat, amelyeket Jűzus mondott: „Mi Atyűűnk”.

Jűj el Szentűlek, jűj el a hűűzassűgunkba űs engedd, hogy Isten vezetűsűt egyűűt űrűűkeljűk űs ismerjűk fel.

Jűj el Szentűlek, jűj el kűzűssűgeinkbe. Jűj el Szentűlek, tedd az Egyhűzunkat űlű kűzűssűggű, amely Tűled inspirűva a Te leheleteddel tűlűdik el.

Ajándokozd a mi szent Egyházunknak azt a tudatot, hogy az Atya vezeti t, most, itt és ma. Add vissza az Egyháznak a régi mártírok lelkületét, hogy a sikertelenség az öröm önéket váltsa ki belülről és ne bánatosságot, csalódottságot. Engedd, hogy az Egyház a közös hit helye legyen, ahol minden Krisztusban a Mennyei Atya körül forog. Amen.

Ima Kantenich atya boldoggá avatásáért

Örök, Szentháromságos Isten! Schönstatt alapítója az irántad és Egyházzad iránti szeretetből törekedett mindig a Te akaratodat teljesíteni és az embereket szívesen megnyerni. Add meg neki Mária, Schönstatt Háromszor Csodálatos Anyja és Királynije által, amit szívesen kér, és ajándokozd neki mielőbb az oltár dicsőségét, hogy még előbb fejtse ki továbbra is hatását érted és a Te földi országodért. Amen.

6. hőt

A TELJESSÉG LELKE: EGÉSZEN A TIED VAGYOK

Reggeli ima

Mennyei Atyám, hatalmas Istenem! Te tudod, hogy szeretlek Téged. Te tudod, hogy hálás vagyok neked, amiért megteremtettél. Te tudod, hogy hiszek benned. Te tudod, hogy hiszek a szeretetemben, hogy hiszek Jézusban, aki bennem él és aki hordoz engem. Te tudod, hogy hiszek a Szószavában, hiszem irántam való szeretetét, és azt, hogy közbenjáróként és gondoskodik rólam. De Te ismered a gyengéimet is, amikről én is tudok. Tudom, hogy gyakran nem azt teszem, amit a legbensőmben akarok. A természetem gátló. Az ösztöneim sokszor erősebbek, mint a jóakaratom. Gyakran nagyobb a büszkeségem, mint a szolgálattörekvésem. Gyakran engedek teret a szomorúságnak, a bűntudatnak, a gonosz, rossz gondolatoknak, melyek végül előzetlenséghez vezetnek.

Arra vágyom, hogy egészen a Tied legyek. Hiszek benned Istenem és arra vágyom, hogy egész lényem szeretettőddé váljon, hogy életem sebei, gyengéim szeretettőddé változzanak és az ösztöneim, szenvedélyeim csak annyira örvönyszerűsüljenek, amennyire az kedves neked. Küldd nekem ma Szentlelkedet, ahogy Kantenich atyának küldted. Küldd nekem

Szentlelkedet, hogy Te lőgy az űn egyetlen nagy szenvedőlyem. Amen.

Kentenich atya életéből

Kentenich atya egy vallásos megőjűlősi mozgalom űs szűmos szellemi közössőg alapítójakőnt ismerte az emberi gyengesőget. Tudta, hogy a keresztőnyek cőlja Jőzusnak azokban a szavaiban fogalmazódik meg, amelyeket a Miatyűnkben tanított nekűnk iműdkozni: „Legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, őgy a földőn is” (Mt 6,10). Isten szent akarata — mint az emberi akarat vőgsű vezőrfonala — a keresztőnyek cőlja. Önmagunk kiteljeseđőse ide vezet, mert amennyiben Isten valóban akar bennűnket űs mi is akarjuk t t űs az t akaratű, akkor őnmagunkat is akarjuk. „Legyen meg a Te akaratod”, ebben az egyszerű mondatban talűja meg az emberi dinamika űs tettekreűszsőg vőgsű cőljű. A keresztőny az Űrral egyűtt mondja: „Igen, jövők... Istenem, a Te akaratod teljesítőse őrőmőt okoz nekem.” (Zsolt 40,8-9)

Az Egyhűz szentjei űs lelki mesterei ezt az őletfolyamatot, ki-ki a saját módjűn, kifejezőse juttatta. Kis Szent Terőz mondja: „A Kisjőzus labdűzhat az őletemmel; ha kedve van, a szívőhez szoríthatja, vagy eldobhatja.” Flűei Szent Miklős így iműdkozik: „Őn Uram, űn Istenem, vőgy el t t lem mindent, ami gűtol felőd. Adj meg nekem mindent, ami segít felőd. Fogadj el engem, hogy egőszem a Tied lehessek.” Loyolai Szent Ignűc így ír híres iműjűban: „Fogadd el, ő Uram...” Mindannyian magűhoz Jőzushoz, az t

szavaihoz igazodnak: „Atyám, ... ne az én akaratom teljesedjék, hanem a Tied” (Lk 22,42), és a Szűzanya szavaihoz: „Az Úr szolgálója vagyok; legyen nekem a te igéd szerint” (Lk 1,38).

A Schönstatt-család fejlődésében a teljes odaadás lelke erı teljes lendületet kapott a nemzetiszocializmus uralkodása által. Hirtelen olyan helyzet adódott, amelyben elıször rejtve, aztán egyre nyíltabban üldöztek az Egyházat. Számos pap koncentrációs táborba került. A dolog komolyra fordult. Kentenich atya alkalomként és jelként vette ezt a fejleményt: A Szűzanya nem csak egyikünk-másikunk hozzájárulásait szeretné a kegyelmi táborba, hanem a teljes odaadásunkat akarja. A schönstatti vezetı nıvérek és papok megórtották ezeket a gondolatokat. A Schönstatt-mozgalom *biankó felhatalmazást* adott a Szűzanyának. Ez a következıt jelentette: ahogy valaki egy üres csekket aláír és átadja az új tulajdonosnak, hogy az szabadon rendelkezhesse a kész összeget, úgy írunk alá neki is egy üres lapot és a Szűzanya azt ír rá, amit akar. Az számunkra Isten akarata, így mondunk elıre szívvel jövı igent Isten akaratára.

Kentenich atya nemsokára egy sajátos ellentmondást vett észre a törekvı emberek szívében. Egészen természetes módon mindenkiben van bizonyos fenntartás a könnyelmetlenségekkel, a kereszttel és a szenvedéssel szemben. Ha tehát Isten valami keresztet vagy szenvedést helyez kilátásba, akkor mindjárt nemet mondunk, mielőtt elgondolkodnánk rajta. Szent Péter így panaszkodik emberi természetoról:

Hisz nem azt teszem, amit szeretnék, a jót, hanem a rosszat teszem, amit nem akarok... Én szerencsétlen ember! Ki szabadít meg a halálra szánt testtől? (Róm 7,19.24)

A másik oldalon Kentenich atya azt figyelte meg magánál és a Szentlektől nagyon erísen megőrintett embereknél, hogy azok az emberek, akik Isten közelségét nagyon milyen megőlik, erísen vágyat éreznek a nagyobb szeretetre. Aki tehát megtapasztalja Istent, aki találkozik Vele, akit megőrint, akit néha egy kicsit el is kőnyeztet, abban megvan a vágy, hogy még jobban szeressen. Kősz Istentől mindent elfogadni, amit azőrt küld, hogy a szeretete növekedjen. Ez őrvőnyes a nehőzsőgekre, a keresztre, a szenvedőstre is. Aki találkozott Istennel, ezt mondja: Küldj el hát nekem mindent, ami megtisztítja a szívemet, hogy jobban szerethesselek Tőged.

Szent `gostonnál találta Kentenich atya egy szemlőletes kifejezést. Szent `goston egy barátjának írt levelőben így hatőrozta meg a szeretetet: az egyik szív beíródik a másik szívbe. Ezt mondta a barátjának: a neved a szívembe van írva és az őn nevem a Te szívedbe van írva. Kentenich atya ezt az *inscriptio* szóban ragadta meg. Ez magyarul annyit jelent: beírás. Ezzel Kentenich atya a vágyat akarta kifejezni, hogy Istent jobban szeresse, őt elkőnyeztesse Isten szeretetőrt cserőbe. Vágyat, hogy Isten adjon meg mindent, ami segít a szeretet növekedősőben még akkor is, ha ez a keresztben való őrszesedést jelenti. *Inscriptio*, ez Kentenich atya szavaival azt a vágyat jelenti, hogy Isten valósítsa meg tervőt és hozzon

helyzetbe bennünket — kerüljön, amibe kerül —, hogy beleegyezzünk a terveibe, hogy Őt erı sebben szeressük. Amikor Kentenich atya ezeket a gondolatokat elmondta híveinek, Őrezhetı ellenállásba ütközött. Elegendı, ha igent mondunk mindarra, amit Isten számunkra küld. De hogy keresztet ős szenvedıst kőrjünk, arra nem vagyunk kőpesek. Kereszt ős szenvedıs egy pap számra alkalmasint a koncentracıós tãbor lehetı sőgöt jelentette.

A nãci pribõkerek börtönbe zártãk Kentenich atyãt. Elıször a koblenzi gestapo-börtön sötöt pincõjõbe volt bezárva, nõgy hõttel kősı bb a karmelitãk templomãnak közelõben levı börtönbe került. Kentenich atya levelei, amiket a börtönbıl titokban küldött ki, azon gondolatok körül forogtak, hogy a csalãdja, a Schönstatt-mozgalom vegye komolyan a *biankó felhatalmazást* ős az *inscriptiót* (sikerült mindköt börtönırt megnyernie, hogy leveleit szãllítsãk anõlkül, hogy egymãsról tudtak volna). E döntı hozzãjárulãst, ezt a Szßzanyãnak adott döntı ajãndõköt követeli tılük az adott óra.

A schönstatti Mãria-nı võrek elõrtõk, hogy az az orvos, aki egy felületes vizsgálãt utãn Kentenich atyãt a koncentracıós tãbori õletre alkalmasnak mondta, vizsgálja meg õjra ős nyilvãnítsa alkalmatlannak. Kõrdõses, hogy Kentenich atyãt egy ilyen nyilatkozat megvõdte volna-e a koncentracıós tãbortól. Mindenesetre kapott egy szalmaszãlat, amibe belekapaszzkodhatott. Az orvos feltõtlenül kõrte Kentenich atyãt, hogy jelentsen beteget. A döntõs 1942. januãr 20-ãn volt.

Kentenich atya nem jelentett beteget. Kentenich atya legközvetlenebb munkatársa, Menningen atya által azt üzenté a Mozgalomnak: „A papjaink vegyék komolyan az *inscriptiót*, akkor kiszabadulok.”

Ilyesmit nem lehet minden kereszténynek elírni. A Mozgalom helyzete azonban mindenkitől megkövetelte az Istennek való teljes odaadottságba történő belenövekedést. Arról volt szó, hogy egy pillanatra hagyják el a természetes talajt és egészen bízzanak a Szűzanyában és a Szeretetszövetség hatékonyaságában. Ez Isten karjaiba való ugrás volt. Az isteni bizalom ugrása volt. Kentenich atya hozzátette: Teljesen átengedem magam Neked, kedves Szűzanya és átengedem magam teljesen a Családomnak, amely imáikkal és áldozataikkal, az *inscriptio* szellemében való törekvésükkel megindítanak Téged, hogy kiszabadulhassak a koncentrációs táborból. Ez a Szentlélek egyfajta működése. A teljesség Lelkének adomány, vagyis a Léleknek azon adomány, amely arra ösztönözte, hogy egészen és teljesen az istenitől tegye magát függővé. Január huszadikának üzenete, hogyan lehet a Szeretetszövéteggel élni. Azok számára, akik teljesen a Szűzanyának ajánlkozzák magukat, a természetes szempontok elvesztik súlyukat.

A Szentlélek adománya: teljes önátadás Istennek

Valóban ez a kérdés, hogy Isten Lelke mennyire járja át és tölti be az embert. És a Lélek szabad. Nem számít nála a külső sereg és őrdem, nem számít a rang.

Az Egyház valódi ereje leginkább ott érezhető, ahol a teljesség Lelke működik.

Mikor Kis Szent Teréz már nagyon beteg volt és érezte a halál közelségét, egyszer meghallotta két nővérét beszélni: „Teréz nővér nemsokára meghal. Vajon mit ír majd az előlírta a halottak könyvébe?” „Jaj — mondta a másik —, bizonyára azt fogja beírni, hogy idejött a kolostorba, itt élt és meghalt.” A két nővér meg volt győződve a fiatal nővér jelentéktelenségéről. Az Egyháznak fontosak a szentek. Ha a teljesség Lelke megragad egy embert, akkor az egész léte ajándék lesz. Akkor ahányszor csak összetörik a gyengeségek és hibák alatt, annyiszor bekövetkezik az Istennek való teljes odaadás. Aki a Szűzanyával megköti a Szeretetszövetséget, elmondhatja: ami velem történik, az az *inscriptio* életfolyamata, a szívedbe írom magam, és Te a szívembe írod magad. És akkor minden jó.

A keresztény hiesség és hűség törekvését ezért persze nem érhetjük el. Túl sok fenntartás marad. A Szentlélek azonban le tudja győzni ezeket.

Mária és a Szentlélek működése

Alapjaiban már nagyon korán elkezdődött: amikor Isten Máriát kiválasztotta a szepitlen fogantatással. Egész életnek Jézusra kellett irányulnia, ezért kellett az eredeti bűntől mentesnek lennie. Az eredeti bűntől terhes ember mintegy maga magát töríti el Istentől. Máriát azonban Jézus anyjának gondolta ki az Atya. Egész lénye Jézusra irányult és hozzá igazodott. Ezért a Szűzanya teljes odaadással

nak Lelke Mária szeplıtelen fogantatásban volt megalapozva. A Szibzanyának azonban emberi természetete is volt, ős annak ellenőre, hogy mentes volt az eredeti bñntıl, bizonyára megőlt emberi problémákat. A nAzÁreti szibznek vilÁgos volt, hogy Józseffel lesznek problémái. Kimondta Igenjőt: "me az Úr szolgálója vagyok, törtőnjők velem szavaid szerint. Ami kősbő törtőnt, az csupán e szavak melletti hbsőg volt. Azőrt tudta ezt kimondani, mert a Szentlőlek töltőte el. Betőltőte ős egősz lőnye a fia irÁnti odaadÁssÁ vÁt. Amit tehÁt minden anya tesz, hogy teljesen odaajÁndőkozza magÁt gyermekőnek, azt a Szibzanya egőszten egyedőlőlő módon tette gyerekővel, Isten FiÁval. Egősz őletőben egyszerben kitarott emellett az igen mellett.

VÁgyódásunk

A mi problémánk a beteges önfejbsőgünk. Saját magunk körül keringünk. Tőel komolyan vesszük önmagunkat. És mőg ott is, ahol valami jót teszünk, jelen lehet az őnteltsőg vagy a becsvÁgy. Mőg ott is, ahol Istennek ajÁndőkozzuk magunkat, jelen lehet az őnzős. Ez nem csoda. Egyszer azőrt, mert minden embernek szüksőge van egőszsőges őnszeretetre; mert mindenkinek hivatÁsa, hogy azt az igent, amit Isten mond ki rÁ, Vele egyőtt mondja. A mÁsik oldalról pedig, mivel őppen az a rőszünk: az akaratunk beteg, amellyel lőpősrıl lőpőstre Istenhez közeledhetünk.

Az eredeti bñn megrontott bennőket. És ezt a sőrőlőst magunkkal hordjuk. HibÁt őrzünk az ősztő-

neinkben, melyek gyakran egyszerben a saját útjainkon járnak. Élményeink sem mindig lendítenek el re minket. Tapasztalásaink és élményeink gyakran megterhelik a méltunkat, így a gyermekségünket, az egyéniségünket is. A tudatalattink mellett az emberi szellem is gondot okoz nekünk. Gondot okoz, mivel az akaratunk állandó keringésbe visz bennünket önmagunk körül. Ez is az eredeti bűn következménye, és ez a következmény talán a legveszélyesebb.

Beteges önfejlésünk minduntalan talán egőrlyukat. Humorosan jegyzi meg Kentenich atya: beteg önfejlésünk olyan szívós ölet, hogy a halálunk után csak három órával hal meg. Végül a beteges önzés a kis ön körüli beteges keringésbe zárkózik. A terapeuták ódát tudniak zengeni arról, hogy a lelki sörültek igazából nem akarnak meggyógyulni, mert a gyógyulás folyamatában 1 k vannak a közöppontban. Élvezik ezt a szolgáltatást, a terapeuta odafigyelését. És ezt nem akarják elveszíteni.

Szükségünk van tehát a Szentlélek egy adományára. Ott, ahol az eredeti bűn a felemás törekvésekbe hajt minket, szükségünk van a teljesség Lelkére. És ezt a Szentléleknek kell megadnia. Emberi akarral vagy segítséggel itt csak nagyon keveset érhetünk el.

Esti ima

Jöjj, Szentlélek, és járj át teljesen.

Jöjj, Szentlélek, és keresd meg lelkem mély gyökereit.

Jöjj, Szentlélek, és a Te fönyednél mutasd meg nekem életem eseményeit.

Engedd felismernem, hogy a jó Atya kezdettől fogva mellettem van, és engedd, hogy éjra és éjra elfogadhassam az Ő szent akaratát.

Jöjj, Szentlélek, és tanítsd meg a szenvedést úgy szeretnem, mint Isten gyöngödséget, amely óvatosan meg akar szabadítani önmagamtól, hogy egész lényem szeretettől válasson.

Jöjj, Szentlélek, most valóban szükségem van rád, mert ez a szeretet részvétel Isten szeretetében.

Ha semmi más ajándékom nem volna, akkor sem lennék elválasztva Istenemtől.

Szentlélek, a teljes önátadás ajándékára szükségem van, mert nélkülük bármi más nem ér semmit.

Jöjj, Szentlélek, aki Kentenich atyát betöltötted, jöjj hozzám is. Engedd, hogy én is megöljem a január 20-i eseményt. Kapcsolj össze Kentenich atyával a Szibzanya iránti páratlan szeretetében és Isten szent akarata iránti odaadásában.

Ima Kentenich atya boldoggá avatásáért

Örök, Szentháromságos Isten! Schönstatt alapítója az irántad és Egyházad iránti szeretetből törekedett mindig a Te akaratodat teljesíteni és az embereket számodra megnyerni. Add meg neki Mária, Schönstatt Háromszor Csodálatos Anyja és Királynője által, amit számomra kér, és ajándokozd neki mielőbb az oltár dicsőségét, hogy még áldásosabban fejtsse ki továbbra is hatását érted és a Te földi országodért. Amen.

7. hØt

AZ APOSTOLSÁG LELKE: BESZÉLJ ÉS NE HALLGASS!

Reggeli ima

Mennyei Atya! Nemcsak magamnak Ølek. Amim van, azt Te adtad nekem, hogy tovÆbbadjam. NØha az okossÆgom gÆtøl. Nem akarok senkit megsØrteni. FØlek, hogy egy meg nem vilÆgított szóval inkább eltaszítom a mÆsiket, mintsem megnyerem, ezØrt sokminden kimondatlan marad. Nem beszØlek eleget Rólád. Nem beszØlek eleget arról, hogy Øletünk minden eredmØnye mögött Te Ålsz. Nem beszØlek eleget arról, hogy minden embernek van eszmØnye Øs van az ØletØnek Ørtelme, Øs hogy ez az Ørtelem Te vagy. Te, aki a vÆgyódÆsünk Øs törekvØsünk vØgsí cØlja vagy.

Adj nekem Kentenich atya apostoli tüzØbøl. Engedj beszØlni, engedd, hogy jót tehessek, anØlkül, hogy mindig csak azt mØrlegelnØm, mikØnt hat az emberekre. Engedd, hogy egyszerben tovÆbbadjam azt, ami bennem van, akÆr alkalmas, akÆr nem.

Küldd el nekem Szentlelkedet! Az apostolok Pünkösdkor megvÆtoztak. Tedd, hogy Øn is megvÆtozhassam, hogy óvatos apostolból bÆtor apostol legyek, aki kockÆztatja, hogy elutasítjÆk, ahogy Kentenich atyÆ is elutasítottÆk. Aki kockÆztatja, hogy nem Ørtik meg, hiszen bízik a LØlekben, aki közvetíti szavait az emberek felØ. Aki kockÆztatja,

hogy egyedül űs magányosan marad, hiszen Te, hatalmas Atya, több közösséget ajándékozol, mint amit ember valaha ajándékozhat. Ajándékozd nekem az igazi apostoli lelket. Engedd, hogy beszéljek űs ne hallgassak. Amen.

Kentenich atya életéből

1942. január 20-a nagy változást hozott Kentenich atya stratégiaiában. Ez idáig is sok embert megnyert szavaival űs szűles körben felhívta a figyelmet Schönstattrra. Mozgalma növekedett, űs Schönstatt szellemét el tudta terjeszteni, különösen papi körökben. A harmincas évek elején évente több, mint kétezer pap vett részt a lelkigyakorlatain. Ez különösen azokra a helyekre vonatkozott, ahol Kentenich atya működött — Dachau elıtt lőnyegében Németországban űs a németajkő szomszédos országokban dolgozott —, űs az egyházi nyilvánosságra, az egyházi tekintőly hordozóira. Mindig a rendelkezősükre állt, amikor megkörtök.

1942. január 20-a után megváltozott a stratégia. A január 20-án történtek az isteni hirtelen megjelenőst jelentette számára. Az a meggyızı dőst őlt benne, hogy Schönstatt a fejben űs a tagokban, tehát az alapító szemőlyőben űs a mozgalom szűles köreiben egészen a Szűzanya rendelkezősőre adta magát, űs hogy ezt az odaadást a Szűzanya elfogadta. Kentenich atyában őlt a szövetség őgbi l törtőni megpecsételőstnek tudata. Ehhez kapcsolódott az a gondolat, hogy 1945-ben törtőnt szabadulással eljött az

ideje annak, hogy a schönstatti szövetséget és mindazt, ami Schönstattban történt, az egész világ előtt írja.

Két esemény, két konkrét intézkedés jellemzi a stratégia változását. Az első a „Himmelwärts” (Az ég felé) nyilvánosságra hozatala.

A „Himmelwärts” azon imák gyűjteménye, melyeket Kantenich atya a dachau-i koncentrációs táborban írt, és amelyek meggyíző dőse szerint a Schönstatti Mozgalom szellemének hiteles letéteménye. Kantenich atya nagy példányokban adta ki ezt az imakönyvet és elterjesztette Németországban és a szomszédos országokban. A „Himmelwärts” szellemével párhuzamosan és vitára akart felszólítani és meghívni. Jöttek is a kérdések és egy termékeny párhuzam indult meg. Ekkor még természetesen minden szék határok között maradt.

Ezzel egyidőben stratégia másik szempontjának is eljött az ideje: Kantenich atya Dachauban, május 20. után arra a meggyíző dőse jutott, hogy a Szűzanya világ-utazásokat kört le. Májuskorában is küldött több tengerentélen országba Mária-ni vöröket, és közösségekkel több pap is dolgozott ezeken a helyeken Schönstatt felépítésén. Előrekeztettek látták az időt, amikor személyesen is segítenie kell a Nemzetközi Schönstatt-mozgalom kialakulásának. Az volt a meggyíző dőse, hogy a Szűzanya nagy diadalmenetbe vezeti a mozgalmat. Érezte az isteni igent Schönstattra. Ez indította arra, hogy minden irányban bátran és erőtéljesen lépjen fel. Az apostoli lelkület őjra és mőlyen megragadta, mivel őrezte ezt az isteni igent.

A Szentlélek adománya: Beszélj és ne hallgass!

Szent Pál mondja önmagáról: „Jaj nekem, ha nem hirdetem az Evangéliumot!” (1Kor 9,16) Az apostol hordoz magában valamit, ami belülről feszíti és amit tovább kell adnia. Így beszél Pál a zsidók és pogányok előtt. Az Apostolok Cselekedetei tanácskodnak erről az igyekezetről. Arról beszél, amit látott: hogy Jézus Krisztus az Úr, aki értünk meghalt és föltámadt. Az apostoli lelkület valami olyan, ami belülről jön, ami önközlésre mozgatja az embert az emberi okosságon túl is. Sokan oktalannak tartották Kertenich atyát és azt gondolták, hogy műrtökletesebbnek kellene lennie a megnyilatkozásaiban. Magában a Schönstatt-mozgalomban is létezett egy sajátos aggódó főelem, mely oktalan túlbuzgóság által az embereket inkább taszította, semmint megnyerte. Így bizonyos szavak okosságból kimondatlanok maradtak. Az apostoli lelkület maga a Szentlélek, aki belülről mozgatja az embert. Az apostol csak azért tud dolgozni, mert hisz a sikerben. Jobban és pontosabban mondva: mert hiszi, hogy a Szentlélek személyesen eltölti, hogy általa beszél és a befogadóban a megfelelő hatást váltja ki.

Mária és a Szentlélek működése

A káni menyegzőn Mária a fiához fordul. El akar érni nála valamit és tudja, hogy Jézus képes erre. Meg akarja nyerni, hogy segítsen a jegyeseknek. És Jézus segít. Ilyen meggyőző dősből kell mondani a szót, amiről hisszük, hogy hat, mert Isten hat ez által

a szó Átal. Erről a meggyíző dősről van szó, amikor apostoli lelkületről beszélünk. A Szűzanya egyszerűen hitt és segítséget kért cöljához. És Jézus megtette a csodát. Először úgy tőnt, mintha az Úr válasza elutasító lenne: „Mit akarsz tőlem asszony? Mőg nem jött el az őn órám.” (Jn 2,4) A Szűzanya azonban nem jön ettől zavarba. Rendületlen hittel a hű szolgálóhoz fordul: „Tegyetek meg, amit majd mond.” (Jn 2,5)

Aki a Szűzanya közelségét keresi, aki belső legmőlyen összekapcsolódott Vele, elnyer valamit ebből a Lőlekből, amely Kentenich atyát is betöltötte; elnyer valamit ebből a rendíthetetlen apostoli rőfennállásból, ebből a gyermeki hitből, hogy az Úr megteszi a csodát.

Vágyódásunk

Kőtsőg kívül megfelel a jól megfontolt emberi gondolkodásnak, hogy a keresztonysőg üzenetét megosszuk az emberekkel. A hűzasszőről, az emberi mőltósszőről, Isten irőntünk tanőcsított szeretetőről kimondott igazsăgok az embernek egyszerűen jót tesznek. Miőrt mondjuk hűt azokat oly ritkőn? Miőrt nem beszélünk arról, hogy Isten szereti az embereket, hogy Isten Atya és hogy az emberek rőbízhatják magukat Istenre? Miőrt vagyunk ilyen tőtovők?

Főlünk, hogy az apostoli „tőlbuzgósăgunk” miatt az emberek oktalannak tartanak bennünket. Főlünk attól, hogy olyan dolgokról beszélünk, amiket egy-őtalőn nem szeretne hallani. És talőn mőr mi is megtapasztaltuk azt, amit Szent Pőlnak oly gyakran

meg kellett tapasztalnia, mint Athónban is, ahová a mévelt görögöknek a Feltámadott üzenetöt vitte el. Az okos athóni férfiak nevettek rajta és elkiéne azt mondta: erről majd egyszer máskor meghallgatunk.

Ezt az „okos” megfontoltságot csak a Szentlélek ajándéka által győzhetjük le, a szívünkben lobogó tüzet, amely egyszerben akkor is továbbadja fényét, ha az emberek jól őrzik magukat a sötétben. Ezt az apostoli Lélekkel kell magunknak körnünk. Ez egy jőfeltételt átjén nem őrheti el, ezt az apostoli lélekkel kell könyörögnünk a magunk számára.

Esti ima

Jőjj Szentlélek, győjts bennem tüzet!

Jőjj Szentlélek, hogy továbbadhassam, amit a Jóisten nekem adott.

Jőjj Szentlélek, hogy beszélhessek Isten szeretetéről és a Szűzanyával kötött szövetségről.

Jőjj Szentlélek, hogy sok fülbe elmondhassam azt az üzenetet, hogy Schönstatt Kegyelmi Anyja törődni szeretne az emberekkel.

Kisörd szavaimat, hogy megőrtsök azokat, és adj nekem őli hitet, hogy Te Általam szólsz és Te hordozod szavaimat, amiket hirdetek.

Adj őli hitet abban, hogy most, 1942. január 20. után Schönstatti Kegyelmi Anyánk a kegyelem csodáit szeretnő mévelni az emberi szívekben azáltal, hogy őn a róla, a szentőlyünkéről, valamint az atyánk és alapítónk gazdagságáról szóló üzenetet továbbadom.

Sok emberrel voltam ma együtt. Udvarias és elízékeny voltam. Itt-ott azonban mondhattam volna valamit, de az értelmem megakadályozott ebben. Jöjj, Szentlélek, irgalmazz nekem, formáim belülről apostolt, ahogy Pünkösdkor az apostolokat megváltottad, betöltötte; ahogy a Szűzanya eltöltötte, amikor egyszerben hitte, hogy Jézus a csodát meg fogja tenni. Nem első sorban magam miatt kérem ezt az adományt. A Mennyei Atya jószándékáról van szó, hogy azt az emberek megismerjék és megszeressék. Azért fontos ez nekem, hogy az emberek Istennel otthonra találjanak, a Szűzanya szívében megőrződjenek, melyek emberi létünk igazi, valódi örömei, hogy vele és általa megtalálják Urunkat, és a Mennyei Atya gyermekeiként szabadnak, erősnek és jónak érezzék magukat. Amen.

Ima Kentenich atya boldoggá avatásáért

Örök, Szentháromságos Isten! Schönstatt alapítója az irántad és Egyházad iránti szeretetből törekedett mindig a Te akaratodat teljesíteni és az embereket számodra megnyerni. Add meg neki Mária, Schönstatt Háromszor Csodálatos Anyja és Királynéje által, amit számodra kérek, és ajándékozd neki mielőbb az oltár dicsőségét, hogy még eddig többé fejtsen ki továbbra is hatását érted és a Te földi országodért. Amen.

8. hØt

A VÉRTANÚK LELKE: A KOCKÁZATTAL TELI APOSTOLKODÁS

Reggeli ima

Mennyei Atya! Igen, apostol akarok lenni. KØrem a Lelket, szÆljon le rÆm. De fØlek. FØlek, hogy szavaim szØgyent hoznak rÆm. FØlek, le fognak nØzni. Te tudod, Istenem, hogy tömegtÆrsadalomban Ølek, Øs aki nem vesz rØszt a jÆtØkban, kirekesztik. Te tudod, hogy nem akarok kiszÆlni a jÆtØkból, elvØgre fiad rÆnk bízta a szeretetet. És nØha ugye a hallgatÆs jelenti a szeretet egy cselekedetØt? TermØszetesen vannak terveim, de fØlek, hogy valakinek fÆjdalmat okozok Øs lenØznek. És most kØrem Szentlelkeidet. Engedd, hogy elvigyem szeretetedet az emberekhez akkor is, ha tiltakozÆsba ütközöm. Segíts, hogy kiÆljak a szeretetØrt akkor is, ha környezetem ezØrt megvetØssel vagy kirekesztØssel büntet.

Engedd, hogy Kentenich atyÆhoz hasonlóan a Szentlelke fØnyØben szeressem az embereket, azokat is, akik szavadat nem fogadjÆk el. Amen.

Kentenich atya életébØl

A Schönstatt-mozgalom kezdetØn törtØnt. Az egyik egyhÆzmegyØben sok pap csatlakozott Schönstatthoz. Az egyik közülük különösen közel Ælt Kentenich atyÆhoz. FiatalemberekkØnt együtt ØltØk Æ Schönstatt megalakulÆsÆ. KØs1 bb mØgis øgy dön-

tött, hogy saját egyházmegyájában lesz pap. Már a szemináriumban sok társát megnyerte Schönstattnak. Kentenich atyával gazdag levélváltása is bizonyítja mely emberi kapcsolatukat. „gy természetes volt, hogy ez a pap, aki lelkipáztorkodással foglalkozott, Átvegye egyházmegyájában a Schönstatt-családok iránti felelősséget. Azonban kiderült — és itt kezdődik a történet igazi drámája —, hogy nem nyílt fel ehhez a feladathoz. Szokatlan vezetői képessége volt. Meg tudott győzni és lelkesíteni tudott másokat, de csak addig, amíg együtt Őlt velük. Ahogy kikerültek az emberek a lánköröböl, úgy a gondolkodási köröböl is kikerültek. Minden tőle telhető megtett, de hatása nem Őrt el a tőlvölba.

Kentenich atya tudta, hogy az egyházmegyában szükség van egy vezetőre, de tudta, hogy régi munkatársai ezt a feladatot nem tudja ellátni. A jogszerű cselekvés parancsa a hivatalból való elmozdítás volt. Az is világos volt számára, hogy a szóban forgó atyának nem lesz ereje ezt elviselni, mely sebet okoz neki. Ez az eset nagy gondot jelentett Kentenich atyának. Ezekben az években ugyanis rengetegen voltak a csodái, de összehasonlíthatatlanul kevesen voltak azok, akik hűvek maradtak hozzá. Régi barátjával tapasztalt erős hűség megőrintette a szívét. Az ő megsebzése az igazság kedvőrt (ami itt egy másik beosztásba való jogos áthelyezést jelentett) mindkettőjük megsebzését jelentette. Kentenich atya mégis felmentette ezt a pap barátját a hivatalból, aki ezt soha nem heverte ki. Kentenich atya tudta ezt és ő is

szenvedett miatta. Van tehát egy egészen csendes vortanéság.

*A Szentlélek adománya:
a kockázattal teli apostolkodás*

Mire gondolunk, amikor a vortanéság lelkerül beszólunk? Az embert eltölti olyan isteni erőre gondolunk, amivel az apostolkodás szavait akkor is elmondja, ha az neki fájdalommal jár. Nem kell mindig meghalni. E kilenced olvasói közül egészen kevesen fognak vortaneként bevonulni az egyház történelembe. De aligha van olyan közülük, aki ne érezte volna a hite, a Szűzanya iránti szeretete, Jézus Krisztus iránti szeretete miatt a visszautasítás, lenézés fájdalmát. Aligha van olyan az olvasók közül, aki még ne érezte volna, hogy aki keresztény örtökkel lép föl a munkatársai között, azt sajnálkozó mosollyal veszik körül. A jövő kereszténynek szemlőlnia kell ezzel a sajnálkozó mosollyal, hátrányokkal, megvetéssel.

Ha egy keresztény visszahőzódik és a megszőgyenítéstől való fölelem miatt hallgat, akkor a keresztönysögből is elveszít valami nagyon fontosat. Egy fa, amely nincs öli cserekapcsolatban a környezetével, meghal. És ha ez a cserekapcsolat gyenge, akkor elsatnyul a fa. Így van ez a keresztönyeknél is. Ha valaki nem tud beszólni arról, ami benne van, egy idő után nem is hisz igazából abban, amit magában hordoz. A vortanék Lelke: kösznek lenni a megszőgyenülésre, és ami ezzel együtt jár, az elutasításra, a lenézésre, a lekicsinylésre. Ez a Szellem a jelen

Egyházának őleteleme. Ez a Lőlek a szereti Isten nagy belsi közelsőgőt hozza magával. Csak az tud tartósan kiállni a nehőzsőgek között, aki az emberi sírással össze tudja kapcsolni az isteni mosolyt. Csak az tud egy őnekelni a vőrtanősagra tekintve, mint ahogy azt az 1 skeresztőnyek tettők, aki őrzi magában a Feltámadott kegyelmőt. Nagyon közel kell őreznünk magunkhoz Istent, ha kőszek akarunk lenni arra, hogy meghaljunk Éрте.

Mária és a Szentlélek működése

A Szőbzanya együtt szenvedett a fival. Talán inkább 1 maga függött volna a kereszten. Ilyen egy anya. Aki családokkal dolgozik, őjból ős őjból megőli, hogy egy anya azt mondja: szívesebben lennők őn a beteg gyermekem helyőben. De a Szőbzanya hitte, hogy Isten szeretettel gondoskodik Jőzusról. És a Szőbzanya hitte, hogy ez a szeretet mindennől erisebb. űgy a gyereket a Jóistennek ajánđkozta. űgy ajánđkozta oda gyermekőt, ahogyan Nőzretben Gőbor angyal kőszöntősőre mondta: „Az űr szolgálóleánya vagyok” (Lk 1,38). Ez a szív vőrtanősa volt. Egy belsi harc eredmőnye. Nem a kőlvilág felő törtőni tanőskodás okozta a vőrtanősa got, hanem a hit kihívása. Az apostol abban a biztos tudatban ől, hogy jó őgyben jár. A Szőbzanya láttá meghalni gyermekőt, akit a nőp előljőrói elvetettek. Ezek az előljőrók egyben a vallás kőpviselői voltak a Szőbzanya számára. A fi pap ős a fi tanács vitte a halábra Jőzust. űgy tőnhetett tehát, hogy Isten elhagyta. De Mőria továbbra is hitt benne. A Szőbzanyában a vőrtanősa g

Lelke az volt, hogy a Golgota keresztje mögött meglátta a Jóisten fiányát és Istennek odaajándékozta gyermekét.

Vágyódásunk

A Szentlélek ezen adományát utáni vágyódásunkat könnyű meghatározni. Az életben gyakran a könnyűnek tűnő dolgok a legnehezebbek. Így van ez itt is. Félünk az emberektől. Alkalmazkodunk hozzájuk. Már régen itt lett volna az ideje, hogy missziót kezdjünk el a mai Magyarországon. De erre nem gondolunk. Magunkkal vagyunk elfoglalva. Egy közvélemény-kutatás szerint a keresztények bátorítatlanok. Egyszerben félünk képviselni értékeinket. Sok meggondolás mögött, mely korszerűnek, felvilágosultnak tűnik, ez a félelem rejtízik. Kérjük a Szentlelket, hogy a félelmet és bátorítatlanságot le tudjuk győzni.

Esti ima

Jöjj, Szentlélek, tölts el erővel, hogy az igazságot hirdessem és tegyem akkor is, ha ettől visszaakarna tartani az, hogy nem bántatom meg azokat, akiket szeretek. Engedd, hogy Kentenich atyához hasonlóan az igazság az első helyen legyen a szívemben. Tedd az Ön tanácsát tevételemet jóvá, de egyben erősíts is.

Jöjj, Szentlélek, jöjj le a Te Egyházadra, hogy a keresztények továbbadják Magyarországon hitünk nagy igazságait, az emberek és a házasságok igazsá-

gait, a mi jó Mennyei Atyánk igazságait, akár alkalmas, akár alkalmatlan. Jöjj, Szentlélek, jöjj le a Te Egyházadra, hogy ismét békés legyen. Te erősebb vagy mindannál, ami a Jóistennel szembenél. Te erősebb vagy azoknál a híveknél, amelyek manapság a szerencsétlen embereket elsodorhatják. Adj erőt a kockázattal teli apostolkodáshoz. Adj erőt, hogy egyszerűen mindig tovább szerethessek akkor is, ha fáj. Amen.

Ima Kantenich atya boldoggá avatásáért

Örök, Szentháromságos Isten! Schönstatt alapítója az irántad és Egyházad iránti szeretetből törekedett mindig a Te akaratodat teljesíteni és az embereket számára megnyerni. Add meg neki Mária, Schönstatt Háromszor Csodálatos Anyja és Királynéje által, amit számára kér, és ajándékozd neki mielőbb az oltár dicsőségét, hogy még elősorszában fejtsse ki továbbra is hatását érted és a Te földi országodért. Amen.

9. hőt

A GYERMEKSÉG LELKE, A GYERMEKSÉG ÚTJA

Reggeli ima

Hatalmas Mennyei Atyám! A Szentírásban az Áll, hogy Te szeretsz engem. Nehőz azonban mindig hinnem ebben. Első sorban nem az gárol az Irántad való szeretetben, hogy sok mindent nem értek abból, amit teszel. Hiszen azt még szívesen elfogadom, hogy sokszor nem értelek. Sokkal nagyobb vagy, mint Őn. Olyan dolgok fordulnak elı a Te tervedben, melyek töl vannak az Őn felfogóképességemen.

Valami másról van szó. Nehezemre esik, hogy a szeretettedben higgyek, mert ezzel kapcsolatban olyan sok kuszaság és ellentmondásosság van bennem. Nehezemre esik hinni a te irgalmadban, amikor bűnt követtem el. Atyám, küldd el Szentlelkedet, hogy szerethesselek és a Te gyermekednek érezhessem magamat, akit Te elfogadsz. Te vagy a szeretet, aki fiadnak ajándékozod magadat, és ennek a szeretetnek a gyümölcse a Szentlőlek. Ha betölt a Szentlőlek, egyre jobban érezni fogom, hogy elfogadsz engem úgy, ahogy vagyok. Ez a tudat mindig elkísér, bármi történjen is. Kentenich atya elhozhatta a világnak a Te irgalommal teli szeretetted jóhírőt. Engedd, hogy bennem is legyen valami ebből a Lőlekből, amit eltöltötte és őltette. Hadd űljem meg és hadd űljem Á Őn is azt, amit ű megőlt és Áőlt.

Atyám, a gyermeked vagyok, most ezt a kilencedet imádkozom, ami ezen a héten a gyermekszügről szól. Engedd ezért ma megölnem a Te közelségedet! Küldj nekem valamiféle jelet, mely igazolja azokat, amik ebben a kilencedben Rólad szólnak! Amen.

Kentenich atya életéből

Kentenich atyának mesélték, hogy egy akkoriban híres pap lelkileg összeroppant az egyházi hivatal rendszabályozása alatt. Kentenich atya hagyta, hogy ez a hír hasson rá, majd megjegyezte: „Igazából különös, hogy nem jártam ön is így.” (Ekkor Kentenich atya már nyolc éve Milwaukee-ban volt szímbetűben.) És egy kis idő múlva hozzátette: „Emögött azonban egy moly Isten-ömlény is áll.” Egy moly Isten-ömlény. És itt már nem teológiáról van szó, hanem tapasztalatról és megölsről.

Kentenich atya hazatérése Európába meglehetősen drámaian ment végbe. Kapott egy Rómába hívó terviratot, de a feladója nem derült ki. Kentenich atya kősbő azt mondta: „Mindig arra kőrtém a Szűzanya, rendezze egy a hazatérősemet, hogy az egyőrtelműben az 1 mőve legyen.” Ez törtőnt akkor is, amikor a Szent Officium egyetlen űlősen az összes Kentenich atya ellen hozott vőrdat lesőpőrtte az asztalról. (Ekkor már tizennőgy ővi egyházi szűmbetűs állt a háta mögött.) Kentenich atyát rehabilitálták és hazatőrt. Ez az egősz folyamat mőrföldki volt Schönstatt törtőnetőben. A Szűzanya megmutatta hatalmát, de jóságát is. Ezőrt a hazatőrtő Kentenich atya szűmőra az irgalmasan szerető és könyőrőletes

mennyei Atya köpövel kapcsolódott össze. Noha korábban is fíradhatatlanul hirdette a szereti Istent, ezek után az igehirdetése mögött inkább az irgalom köré összpontosult. Isten egyszerben elfogadja az embert. Lehajol az emberhez, egyszerben befogadja és neki ajándékozta szeretetét.

A Szentlélek adománya: Isten az én Atyám

Szent Pál a gyermekiség Lelkét az elfogadottság megélésével hozza kapcsolatba. Ezt írja a rómaiaknak: „Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Nem a szolgaság lelkét kaptátok ugyanis, hogy ismét fölelemben éljete, hanem a fogadott fiúság Lelkét kaptátok, melyben azt kiáltjuk: „Abba, Atya!” (Róm 8,14-15).

Az 1 sskeresztényeknél nyilvánvalóan gyakorlatban volt az istentiszteleteken, hogy akit mise közben Isten atyailag megérintett, ott, abban a pillanatban így kiáltott fel: Abba, kedves Atya! Az arám „abba” szó egy becenév, amit magyarra papának, apucinak lehetne fordítani. Szent Pál rámutat, hogy a Szentléleknek köszönhetjük azokat az élményeinket, amelyekben az ember egészen Istentől elfogadottnak érzi és hiszi magát.

„gy a Szentlélek által egy új életörzés keletkezik. Olyan emberről leszünk, aki Istent apának éli meg. Olyan emberről leszünk, aki szívesen odaajándékozta magát ennek az Apának. Ahogyan Jézus ajándékozta oda magát a keresztén atyjának: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet” (Lk 23,46). Ez a szerénység és az egyszerűség Lelke.

Mária nem veszi magát olyan komolyan az, aki megtapasztalta Isten szeretetét. A Lőlek az, aki meghív bennünket, hogy őjra őjra Istenhez forduljunk, őjra mondjuk neki: Apa, a Tied vagyok.

Mária és a Szentlélek működése

1954-ben az Egyház Mária testi mennybemenetelének dogmáját ajándékozta nekünk. Az egyházi hagyományban mindig is őlt az a gondolat, hogy a Szűzanya egész emberi lőnyővel hazatérhetett, haza a fiához, haza Mennyei Atyjához. Ami akkor történt, a Szentlélek mőve volt: Mária mint egy gyermek megőlte a legmőlyebb őjra legtisztább elfogadottságot.

A Golgotán a sötőtsőg őjra a vőrtanőcsőg Lelkőlt kapta ajándékbba, a „csakazőrtis” hitet, melyeket a Szentlélek ajándékozott neki. Most egyszerőben annak a gyermeknek boldogságot kapta, aki hazatérkezett az apjához. Rőszte vehetett az őjra Ige boldogságban, a fiának, a mi urunk Jőzus Krisztusnak a boldogságban, aki Istent Abbának, kedves apának szőlőltotta.

A pillantás, amit a Lőlekben vethetett az őjra, őjra őjra azt időzhette tudatbba, hogy minden, amit őjra, minden, ami Istent l jőtt hozzáj, mind Szeretet volt.

Vágyódásunk

Ezalatt a kilenc hőt alatt őjra meg őjra megtanultuk, hogy kőrjük a Szentlelket, amikor termőszetünk korlőtaiba űtkőztünk.

Amikor a gyermekesőgrl, mint a Szentlőleknek arról az ajAndókFról beszélünk, ahol tudatosodik bennünk, hogy Isten vőgőrvőnyesen elfogadott minket, nem nehőz őrvőnyes lőlektani kapcsolódási pontot talÁni. Amikor nemet mondunk önmagunkra, mindarra, amit hordozunk magunkban, ez tagadÁs, amely szőtör mindent. Ha körülőzünk abban a vilÁgban, ahol oly sok gonosz kritika van, ahol a rossz hír az őrdekes, ahol a mődia elı nyben rőszesíti a negatívumokat, akkor nagyon hamar vilÁgossÉvÁlik elı ttünk: mindezeknek az az alapja, hogy az emberek nem kedvelik önmagukat. Aki el tudja fogadni önmagÁt, vagy aki Álıi, hogy Isten elfogadja t, az nem kőpes romboló, ellensőges kritikÁt hasznÁni. Egyszerben fÁj neki, ha a jelenlőtőben mÁsok hibÁiról beszélnek. (Feltőtelezve azt, hogy ezek a hibÁk valóban lőteznek.) Az önmagunkkal szemben kimondott *nem* az oka a mÁsokkal szemben kimondott *nemnek*, mÁsok megtagadÁsÁnak, a szeretetlen kritikÁnak. És ez a tagadÁs rombol.

Nem könnyő bÁnni ezzel. Biztos, hogy itt mÁr egy kis fegyelemre is szüksőg van. Megtagadhatjuk, hogy olyan beszélgetősekben rőszrt vegyünk, amelyekben mÁsokat lekicsinyelnek. Megtilthatjuk magunknak azokat a negatív gondolatokat, melyek akkor keletkeznek bennünk, amikor a környezetünkben valóban valami igazsÁgtalansÁg vagy hiba törtőnik. Ilyenkor nem hagy nyugodni bennünket a dolog ős a gondolatainkban az igazsÁgot szeretnőnk őrvőnyre juttatni. És valójÁban őlvezzük a *nemet*, őlvezettel Állapítjuk meg, hogy a mÁsiknak valami hibÁja

van. Nehőz bñni ezzel, mert olyan sok dolog van, ami törvőnyesítheti a negatív gondolatokat. És mőg azőrt is nehőz elbñni a negatív gondolatokkal, mert a meghasonlott embersőgőnk legmőlyőri l jőnnek. Ezek az eredeti bñn következmőnyei. És nem hagyják magukat egy akarati cselekedettel eltėvolítani.

Itt az emberek is keveset segíthetnek rajtunk. Biztos azonban, ha van valaki, aki elfogad bennőnk, akkor ez segíthet nekőnk megsejteni, hogy mikőnt is szeret bennőnk Isten. De ez csak sejtős marad. Valőban, mert a negatívum a lőnyőnkben nemcsak egy lőlektani problőma, hanem vőgsı soron teológiai is. Az eredeti bñnnel terhelt, meghasonlott ős meghasadt termőszetőnk nem hagyja magat emberı módon gyógyítani, ezt a Lőleknek magatnak kell megtennie. És amikor a Lőlek ránk szat, akkor egyszer csak jól őrezzők magunkat Istennel. Érezzők magunkban az ő főnyőt ős erejőt. 1942. januat 20. utatn Kentenich atya egy börtőnbıl kijuttatott levélben azt írja, hogy „lelke egy atlandőan gyarapodó főnyben atszik”. Kívatjuk ős kőrjők magunknak ezt a Szentlelket, amely minden emberi lehetı őgen tőlmenı en megteszi bennőnk a csodat, hogy hinni tudunk Isten iratunk való szeretetben.

Esti ima

Jőj Szentlőlek, ha Te bennem vagy, tudom: Isten elfogad engem.

Jőj Szentlőlek, ha Te bennem vagy, valóban őrzem, hogy Isten az őn atam.

Jöjj Szentlélek, adj nekem valamit Urunk Józus Krisztus, a Szűzanya és Katenich atya életörzösből.

Jöjj Szentlélek, hadd legyek elítelted jászó gyerek, aki szabad és aki az élet minden eseménye mögött megtalálja a Mennyei Atyát!

Jöjj Szentlélek, hadd legyen bennem az az öröm, ami Katenich atyában volt, amikor Milwaukee-ből hazatérhetett!

Jöjj Szentlélek, hadd legyek a Szűzanya gyermeke!

Az Atya nekünk adta anyánk szívét, hogy jobban megörtsünk Téged, azt a szívet, amely egész bensűnk az elfogadottság körgörbe, a szeretet, a szerénység és az odaadás körgörbe meríti.

Add, hogy világsítsak az emberek számára!

Hadd legyek bátor apostol, és ajándokozd nekem a vortanék Lelköt!

De bensűm mőlyön add nekem a gyermekőség Lelköt! Amen.

Ima Katenich atya boldoggá avatásáért

Örök, Szentlélek Isten! Schönstatt alapítója az irántad és Egyházad iránti szeretetből törekedett mindig a Te akaratodat teljesíteni és az embereket számára megnyerni. Add meg neki Mária, Schönstatt Háromszor Csodálatos Anyja és Királynője által, amit számára kér, és ajándokozd neki mielőbb az oltár dicsőségét, hogy még ádásosabban fejtsse ki továbbra is hatását érted és a Te földi országodért. Amen.

Nagy lehetőségek ez a kilenced a házaspároknak és a családoknak, hogy közösen forduljanak Istenhez a nap folyamán, és hogy ezáltal is növekedjen a házasság szentségében megölt szeretetük, hogy otthonuk egyre inkább szentüllyő, családgyógyógyformává váljon.

Egyházunk és nemzetünk nagy jubileumi évére köszülve igen nagy örömmel ajánlom ezt a kilencedet nemcsak a Schönstatt-családoknak, hanem minden keresztény családnak.

Bíró László
püspök

Minden egyházi közösségben nagy kísértés, hogy a Lelkek által felismert igazságok eltávolodnak az Őlettől és megmerevednek. Tilmann atya könyvecskéje rámutat arra, hogy a Szentlelkek maguk az Őletet, a hűtköznapiakat akarja áthatni. Ez valósul meg az odaadó szeretetben. Családon belül vagy a világban csak a jézusi szeretet által lehetünk eszközei a Szentlelkeknek. Így érintjük meg mások szívét és így lehetünk köpecsek a Lelkek főnyit ásugározni. Ezt tette a Szűzanya is.

Ajánlom mindazoknak, akik fölismerték már a kor kihívását és tovább akarják adni a Szentlelkek főnyit.

Budapest, 1998.

Katona István
r.k. lelkész